

ORIZONTURI LICEENE

LICEUL TEHNOLOGIC "NICOLAE TITULESCU" MEDGIDIA
Strada Dezrobirii 1, Medgidia, Constanta

Nr.14/2021
Anul școlar 2020-2021

0241-811 936

0341-806 514

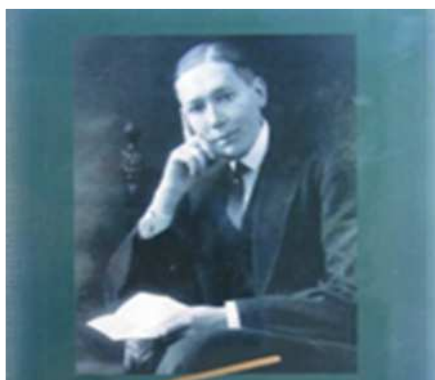
www.ctntmed.wix.com/ctntmed

ctntmed@gmail.com

Interviu: dr. Dorin Popescu

Nicolae Titulescu,
patronul spiritual al liceului nostru

Unul dintre cei mai mari diplomați al secolului XX:
românul Nicolae Titulescu
Dr. Lavinia Dumitrașcu

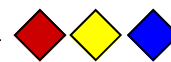

**O sponsorizare extrem de generoasă:
S.N. NUCLEARELECTRICA SA**

Activitățile noastre: Dragobetele & Legenda mărțișorului

ISSN 2501-403 X
ISSN-L 2501-403 X

Interviu:

Trebuie să ieșim din cușca strâmtă a unei țări fără orizont utopic,
Dorin Popescu

Interviu realizat de eleva Gabriela Bursuc cu dr. Dorin Popescu, președinte al Asociației geopolitice *Casa Mării Negre / Black Sea House* din Constanța, consilier pentru relații externe al Primăriei municipiului Constanța, fost diplomat român în Federația Rusă, Ucraina și Bosnia și Herțegovina

R: Stimate domnule Dorin Popescu, știu că ați fost diplomat român în Rusia, Ucraina și Bosnia și Herțegovina. Cum este diplomația română din interior?

D.P.: Diplomația oferă celor care reprezintă Statul Român peste hotare un **excellent instrument de lucru** pentru a promova interesele de politică externă ale României în afara Țării, în medii care contează din perspectiva viitorului României. În plan personal, satisfacțiile sunt uriașe și sunt legate în mod prioritar de **mândria de a pune în practică inițiative care pot fi de folos Țării** în care te-ai născut și pe care o iubești.

R: Cum pare diplomația română de astăzi comparativ cu cea de pe vremea lui Nicolae Titulescu? Mai păstrează ceva din liniile de expresie ale diplomației interbelice?

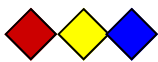
D.P.: Activitatea diplomatică a lui Nicolae Titulescu reprezintă **una din expresiile paradigmatică ale diplomației românești**, în care coexistă viziunea, abnegația, *lobby*-ul, echilibrul, capacitatea de inițiativă și diplomația pro-activă, existența unei elite responsabile, disponibilitatea pentru o politică internă de calitate etc. În esență, diplomația a rămas la fel, mizează prioritar pe combinația de mai sus, la care se adaugă disponibilitatea individuală pentru responsabilitate, etică, disciplină a muncii și patriotism.

R: Care sunt cele mai mari satisfacții pe care le-ați trăit în diplomație?

D.P.: Am avut posibilitatea de a genera câteva **inițiative de impact care au sporit prestigiul României în țările în care am lucrat**; am facilitat, încurajat și sprijinit relația cu România a comunităților românești din țările respective, în particular la Cernăuți, în nordul regiunii istorice a Bucovinei; am creat și/sau exploatat oportunități pentru manifestarea pleneră a intereselor și imaginii României în aceste țări; am întâlnit caractere puternice, în țările în care am lucrat, a căror dragoste pentru România am încurajat-o în mod pro-activ și creativ. Despre multe din aceste proiecte se va scrie cândva, probabil, inclusiv în spațiul public.

R: Ce ați recomanda tinerilor de astăzi care doresc să urmeze o carieră diplomatică?

D.P.: În primul rând să nu abdice niciodată de la obligația de a citi, de a se documenta, de a se informa, de a-și consolida permanent propria instrucție. Să își formeze un caracter puternic, cu disponibilitate pentru etică, disciplina muncii, responsabilitate și deopotrivă pentru gesturi și atitudini generoase pentru România. **Să nu se teamă să iubească România și tot ceea ce merită iubit, prețuit și protejat în această Țară.** Să evite calea ușoară, frivolitățile și superficialul, care sunt drumuri închise din perspectiva unei viitoare cariere profesionale credibile. Să facă loc în fiecare secundă în viața lor pentru conștiinciozitate, cinste și disciplină. Performanțele viitoare se vor clădi pe această construcție. Această construcție personală își va crea în mod firesc oportunități. Tot restul va veni de la sine, dacă această construcție personală există. Fără această construcție personală, nimic valoros nu se poate clădi în viață, cu atât mai puțin în diplomație.

R: Care este formula alchimică a unui diplomat autentic?

D.P.: Patriotism, autenticitate, responsabilitate, etică, viziune și altruism.

R: Mai are România șansa de a deveni o țară puternică în plan internațional?

D.R.: Totul depinde de procesul de constituire a elitei noastre naționale în domeniul politicii externe și al politicii în general. **Noi NU mai avem acest tip de elită de prea mult timp.** Reconstrucția acestei elite s-a dovedit mult mai anevoioasă decât credeam cu toții în urmă cu 30 de ani. **Nu mai avem bărbați de stat apti de viziuni și acțiuni politică paradigmatică.** Pare că avem tot restul – așezare relații internaționale, rețea de sistem (euroatlantic) de reguli, resursa umană, la vârf, de construit politici performante pe nu mai există. **Nu mai există care să privilegieze reglator al construirii**

geopolitică, oportunități de alianțe, apartenența la un modele și valori. Însă anvergura celor care au termen lung în această Țară, **nici mentalități publice meritocrația ca principiu viitorului României.**

R: Cum vedeți România peste 30 de ani?

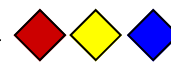
D.R.: O Țară care și-a depășit inhibițiile și provincialismul ultimilor 30 de ani și și-a putut construi **mecanisme de coeziune și de performanță care să pună în valoare potențialul fabulos** de care dispune. Voi, tinerii, sunteți parte a acestui potențial fabulos. Vă rog să nu ratați oportunitatea de a construi pentru această Țară mai mult și mai bine decât a știut sau a putut generația mea... **Avem nevoie să ieșim din cușca strâmtă a unei Țări fără orizont utopic**, iar generațiile voastre pot construi proiecția unei României cu șanse reale de evadare din destinul provincial al României pe care v-o lăsăm în 2021...

Cine este Dorin Popescu?

Președinte și membru fondator al Asociației din iulie 2017. Lector universitar asociat la Universitatea *Andrei Șaguna* din Constanța, Facultatea de Științele Comunicării și Științe Politice (unde predă cursuri din ariile curriculare „Comunicare” și „Relații Internaționale”). Analist politic, fost diplomat (cu misiuni diplomatice efectuate în Serviciul Exterior al Ministerului Afacerilor Externe al României – la Moscova, Cernăuți și Sarajevo, inclusiv în funcții de conducere: gerant interimar, prim-colaborator al șefului Misiunii), jurnalist/publicist. Deține gradul diplomatic de Ministru-Consilier. Este doctor în Filologie, din 2012. Volume publicate: „Noica. Bătălia continuă” (Editura Ideea Europeană, București, 2013), „Figuri ale textului anteic” (Editura Ideea Europeană, București, 2016), „Răzbunarea barbarilor. 2000 de ani fără Ovidiu la Tomis” (Editura Ideea Europeană, București, 2017 – autor, co-editor). A publicat peste 140 de lucrări, studii, eseuri, recenzii, articole tematice etc. în diferite reviste de profil (geopolitice, culturale și științifice) din România și din străinătate; este coautor de programe tematice și cursuri universitare în domeniul relațiilor publice și al istoriei și discursului presei românești și deține premii naționale de eseu și critică literară. În prezent, publică periodic articole și studii de geopolitică și studii culturale în presa centrală (în special www.contributors.ro) și locală, precum, în diferite publicații de profil. Membru în Comitetul Științific al publicației „Patrimonium. Revistă Română de Studii Istorice și Interculturale”. Principalele sale preocupări sunt legate de geopolitică, studii politice, istorie locală, politică externă, eseistică, studii culturale, istoria culturii etc. Domenii geopolitice de competență: politică externă, relații internaționale, diplomație publică, securitate națională și internațională, geopolitica spațiului Mării Negre.

Interviul a fost posibil datorită amabilității domnului profesor Pompiliu Golea

Interviu realizat de eleva Gabriela Bursuc, Clasa a XII-a A

Patru mari competențe care ne vor condiționa viitorul

Competența desemnează *capacitatea unei persoane de a face un anumit lucru*, altfel spus gradul de expertiză pe care persoana respectivă îl are într-un anumit domeniu. Gruparea competențelor după diferite criterii ne dă megacompetențele. Cum noi, trăim într-o lume în continuă schimbare, este clar că avem nevoie de aceste megacompetențe.

Într-o conferință despre profesiile viitorului, prof. univ. dr. Mircea Micăa a vorbit despre cele patru megacompetențe de care avem nevoie pentru a ne asigura un viitor sigur. Le voi prezenta succint:

1. Disciplina / Inteligență/ autodisciplina

În DEX disciplina se definește prin totalitatea regulilor de conduită care asigură menținerea unei purtări corespunzătoare într-o colectivitate. **Inteligența** este facultatea de a descoperi proprietățile obiectelor și fenomenelor înconjurătoare, cât și relațiile dintre acestea, dublată de posibilitatea de a rezolva probleme noi.

Un elev poate fi indisciplinat dar inteligent. Observațiile au relevat faptul că un elev disciplinat are mai multe performanțe decât este perseverent, decât unul indisciplinat dar inteligent. **Disciplina este mai importantă decât inteligența.** Un elev cu inteligență medie, care perseverează în atingerea scopurilor, are premise de dezvoltare mai ridicate decât unul cu inteligență ridicată dar indisciplinat. Autodisciplina vine însă dintr-o motivație aparent interioară care totuși este indusă de contactul cu familia și mediul social. Este o **disciplină liber consimțită**. Nu trebuie să fugim de părinți și să selectăm valorile din mediul social frecventat.

2. Mentalitatea de antreprenor

Antreprenorul nu este un mare rezolvitor de probleme, e un descoperitor de oportunități. Nu e suficientă setarea pregătirii pe dă probleme, de matematică, de respective, primești o notă mare. Trebuie să poți să aplici cunoștințele apărute. Trebuie să rezolvi singur și ajutorul școlii și părinților. Avem se uite la realitate și să descopere ce le-a descoperit – școala nu te rezolvi – **omul cu mentalitate antreprenorială e cel care câștigă** fiindcă el va valorifica împrejurările favorabile pe baza achizițiilor din școală și familie.

formarea rezolvării de probleme. Școala chimie, etc. Dacă rezolvi problemele Antreprenorii nu sunt așa. Ca antreprenor și priceperile pentru rezolvarea problemei poate în mediul ostil, problema fără nevoie de antreprenori, de oameni care să problemele înainte să se acutizeze. După învață să descoperi probleme, ci să le

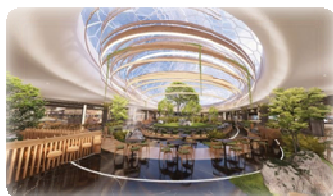
3. Autonomia

Devenim dependenți de diferite instrumente care ne ajută în rezolvarea punctuală a unor probleme.

Ne spune: la dreapta, la stânga, înainte! Tot mai mult ne gândim ce tool-uri sunt pentru traducere, mereu avem instrumente de calcularea bugetului, de project management, tot mai multe vor fi, iar oamenii se vor gândi unde să găsească aplicația pe net, care să rezolve problema cutare. Numai că apare apare aici și un efect secundar - devenim tot mai dependenți de instrumentele astea. Orice instrument ne abilitază pe ceva și ne debilitază de pe altceva. Ne ajută la ceva, dar ne face să fim contraperformanți pe altceva fiindcă creierul nu mai dezvoltă acea abilitate, acea funcție pentru că nu are rost dacă am aplicația. **Autonomia înseamnă să știi care sunt limitele instrumentului pe care îl utilizez, că altfel încep să devin cu mintea mea o anexă la instrumentul meu, iar mintea mea începe să semene tot mai mult cu instrumentele pe care le utilizez și în loc să se dezvolte și să devină creativă, devine tot mai mult o anexă la instrumentul tehnologic pe care îl am.**

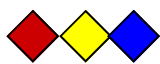
4. Gândirea de tip designer

Un designer este o persoană care utilizează cunoștințele existente să producă cu ele ceva nou.

Cunoștințele pot fi semănate cu piese lego. Ele se pot combina în diverse feluri. **Problema nu mai e accesul la cunoștințe, ci exploatarea lor. Vor fi câștigători, cei care gândesc ca designerii**, care își dezvoltă abilitatea de a exploata cunoștințe pentru că simpla lor posesie nu înseamnă mare lucru.

Prof. dr. Golea Pompiliu

LICEUL TEHNOLOGIC "NICOLAE TITULESCU" MEDGIDIA

OFERTA EDUCATIONALA 2021-2022

ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL, cursuri de zi

Domeniul Mecanic

- calificarea SUDOR
- calificarea MECANIC AUTO
- calificarea LĂCĂTUȘ CONSTRUCȚII METALICE ȘI UTILAJ TEHNOLOGIC

Domeniul Textile și Pielărie

- calificarea CONFECTIONER PRODUSE TEXTILE

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL, cursuri de zi

Domeniul Economic - specializarea TEHNICIAN ÎN ACTIVITĂȚI ECONOMICE

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL, cursuri seral

Domeniul Tehnic

- calificarea TEHNICIAN DESIGNER VESTIMENTAR
- calificarea TEHNICIAN MECANIC PENTRU ÎNTREȚINERE ȘI REPARAȚII

ÎNVĂȚĂMÂNT POSTLICEAL

Domeniul Comerț - Calificarea AGENT COMERCIAL

Vino să spui prezent la TITULESCU !

DATE DE

CONTACT: Str.

Dezrobirii nr.1,

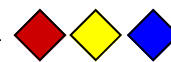
Medgidia

0241.811 936 ;

0341.806 514

cntntmed@gmail.com

www.cntntmed.wix.com/cntntmed

Nicolae Titulescu – patronul spiritual al liceului nostru

Instituție de învățământ cu o datare de aproape jumătate de secol, liceul nostru se prezintă ca o unitate de referință, recunoscută pentru rezultatele obținute de-a lungul anilor, la concursurile pe meserii, interdisciplinare, pentru absolvenții care sunt căutați pe piața muncii pentru profesionalismul lor.

Prin arhitectura sa, școala este un centru de polarizare pentru elevii din oraș și din localitățile limitrofe, pe care-i pregătește pentru a deveni specialiști, studenți sau pentru a lucra pe șantierele din județ și din țară.

Și pentru că trebuia să poarte un nume – să îl parafrzez pe Marin Sorescu – am ales ca patron spiritual pe Nicolae Titulescu diplomat, jurist, profesor și om politic român, de la a cărui naștere aniversăm în 4 martie 138 de ani.

S-a născut în Craiova, unde a urmat studiile primare și liceale. În 1900, după absolvirea liceului "Carol I", datorită abilităților sale oratorice, studiile de drept la Paris. În 1905, după devenind profesor de drept civil la transferat la Universitatea din București. Membru din 1907 al Partidului Liberal ascensiunea politică a lui Titulescu avea să prime dată deputat. Din această poziție, în război. În 1917 a fost numit Ministru al înființarea Comitetului Național Român.

descoperite de la o vârstă fragedă, a început obținerea doctoratului, s-a întors în România, Universitatea din Iași. Doi ani mai târziu, s-a

Conservator condus de Take Ionescu, fie una fulminantă. În 1912 este ales pentru militează pentru întregirea României prin intrare Finanțelor, iar în anul următor a contribuit la

Din 1921 a funcționat ca

Națiunilor, urmând să fie ales de două ori

Din această funcție, a luptat pentru păstrarea

de pace de la Paris și pentru buna cooperare a marilor puteri cu statele mici. S-a remarcat prin relațiile bune pe care le-a avut cu ministrul de externe sovietic, Maxim Litvinov și pentru susținerea stângii politice. Nicolae Titulescu a ocupat de trei ori poziția de Ministru al Afacerilor Străine în perioada 1928-1936. A dus o politică activă, împotriva nazismului și a regimurilor de extremă dreapta în general, realizând pericolul pe care acestea îl reprezentau pentru siguranța frontierelor României. În acest sens, a depus eforturi pentru încheierea Micii Înțelegeri (1933) și a Înțelegerii Balcanice (1934) cu scopul protejării României de invadatori. Nemulțumite de politica externă preconizată de Titulescu, cercurile politice profasciste și guvernele Germaniei și Italiei au făcut presiuni pentru înlăturarea lui. În 1936, regele Carol al II-lea l-a îndepărtat din guvern, unde ocupa portofoliul de la externe. Titulescu a plecat în exil, în Elveția, apoi în Franța, la Cannes, unde a și murit, în martie 1941.

Deși s-a născut în Oltenia, prin testamentul scris în anul 1940, cerea să fie înmormântat "la poalele Tâmpiei, pe o alee între brazi, undeva mai deoparte. Prietenii mei de la Brașov îmi vor găsi locul. Tache Ionescu la poalele Bucegilor, eu la picioarele lui, la poalele Tâmpiei... Aparțin Bisericii Ortodoxe Române", scria Nicolae Titulescu în testament. În ciuda dorinței exprese de a fi înmormântat la Brașov, timp de cinci decenii, corpul său neînsuflit a rămas în Franța, de unde a fost adus la Brașov, abia în anul 1992. Ulterior, de la Marsilia au fost aduse și osemintele soției, Ecaterina Titulescu, fiind depuse în același mormânt din Schei.

Ce a rămas în urma activității prodigioase a marelui diplomat?

O viziune modernă asupra unui construct al Europei în care națiunile să trăiască în pace și armonie și care este sintetizată în volumul „Pladoarii pentru pace”. Este o carte care evidențiază prin cele 22 de discursuri orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu, credința sa în rolul pe care Europa îl are, și mai mult decât atât, datoria Europei de a-și asuma acest rol – în construirea unei lumi mai bune.

Volumul se găsește și în biblioteca noastră alături de cele peste 29.500 cărți care ne așteaptă pentru lectură și reflecție.

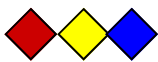
Prezint pe scurt câteva din ideile sale cu adevărat vizionare :

· **Orientarea pro-europeană a lui Nicolae Titulescu:** ”milioane de oameni au murit în Marele Război pentru ca să se poată naște o nouă viață internațională”.

· **„Spiritualizarea frontierelor”,** înțeleasă nu ca renunțare la frontierelor naționale, ci la izolaționism în favoarea cooperării dintre state ca între egali, prin prezervarea și respectarea drepturilor fiecăruia. Scopul poate fi atins prin acorduri între state, în special acorduri economice:”la ora actuală Europa seamănă cu o tabără de citadele fortificate care se ridică una împotriva celeilalte. Înalte bariere vamale le separă total.”

· **necesitatea construirii unei unități economice europene,** condiție *sine qua non* a păcii pe continent. În ciuda câștigării Războiului în 1918, Pacea a fost pierdută pentru că ”tratatele de pace au omis să unească noile entități politice într-un sistem comun. Dacă ar fi făcut acest lucru, ele ar fi creat mari unități economice bazate pe asocierea statelor”.

Elevă, Alev Agiveli, Clasa a X-a A
Coordonator, Prof dr. Golea Pompiliu

Predarea - învățarea – evaluarea on-line, necesități ale societății actuale

Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită.

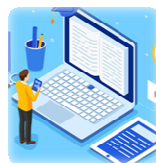
Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Predarea este componenta prin care *transmitem conținut* către elev/student. De cele mai multe ori, predarea se rezumă la un proces unidirecțional, chiar dacă majoritatea autorilor de specialitate recomandă interacțiunea, care presupune o metodă de a testa (evalua) capacitatea elevului/studentului de a reține, înțelege și aplica ideile sau conceptele prezentate în procesul de predare. Interactivitatea foarte des întâlnită în cadrul proceselor didactice moderne, cu toate că nu de multe ori sunt finalizate cu o evaluare pe bază de note, ci este mai mult o formă de autoevaluare a procesului educațional în sine, practică în special de profesori preocupați de activitatea lor. Cu cât nivelul de studii este mai ridicat cu atât conținutul care trebuie consultat „offline” de către elev/ student crește.

Învățarea este componenta individuală, unilaterală, voită și foarte diversificată practică de

elev/student. Învățarea necesită pe lângă majoritatea teoriilor o puternică componentă de motivare. Motivația de a învăța, dincolo de teama unei note, este un factor social-cultural foarte complex, care cade atât în responsabilitatea profesorului dar mai ales a părintelui. Ca profesor, dar și ca părinte, devine din ce în ce mai mare provocarea răspunsului la întrebarea demotivațională „*de ce trebuie să învăț asta...*”. Răspunsul ar trebui să-l „găsim”/oferim încă din partea de predare. Răspunsul este diferit de la o generație la alta.

Evaluarea poate fi *challenging*, sau poate fi o meserie pe care o faci, după care dormi liniștit. Învățarea nu e chiar treaba ta ca profesor. Ai un curriculum, ai livrat ce ai putut mai bine, să învețe elevul/studentul... că și tu ai făcut asta la rândul tău. Dar evaluarea e în responsabilitatea

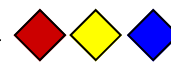

ta. Iar pentru asta atât profesorul cât și întreg sistemul educațional trebuie să asigure cele 3C caracteristici esențiale ale evaluării: să fie continuă, completă și corectă.

Etapele evaluării

Structura procesului de evaluare, analizat în viziune sistemică de mai mulți autori cuprinde următoarele trei etape: *verificarea, măsurarea și notarea*.

Verificarea presupune colectarea de informații referitoare la nivelul performanțelor școlare ale evaluărilor, respectiv la cunoștințele,

abilitățile, capacitățile, competențele, comportamentele și atitudinile acestora, prin aplicarea unui ansamblu de strategii, metode, tehnici, procedee și instrumente.

Măsurarea reprezintă acțiunea de interpretare și aprecierea performanțelor evaluărilor prin raportarea lor la indicatori de performanță, la sisteme de referință, la standarde de performanță, la sisteme de criterii de evaluare. În general, evaluarea se referă la acordarea unei semnificații cantitative caracteristicilor calitative, măsurarea, în calitate de componentă a evaluării se referă la acordarea unor semnificații.

Notarea sau decizia de ameliorare, presupune precizarea și mai exactă, rafinarea semnificației atribuite prin măsurare, grație emiterii unor judecăți de valoare asupra rezultatelor și adoptării deciziei. În actul evaluativ decizia este luată ca urmare a asocierii rezultatelor cu scări de notare și acordării de note sau calificative școlare. Notarea reprezintă acțiunea cadrului didactic de apreciere prin note școlare a progresului școlar realizat de elevi, respectiv cuantificarea nivelului lor de cunoștințe, abilități, capacități, atitudini, aptitudini, etc.

Pentru a crește gradul de corectitudine a unui examen on-line, în formatul grilă, o soluție de e-learning trebuie să poată pune la dispoziția creatorului de teste următoarele funcționalități esențiale:

Definirea și gruparea întrebărilor pe categorii ;

Alocarea dinamică în teste a întrebărilor de pe diferite categorii;

Disponerea aleatorie a întrebărilor și variantelor de răspuns în test;

Definirea diferitelor tipuri de întrebări în categorii: cu un singur răspuns, cu răspunsuri multiple, răspunsuri scurte și multe alte variante;

Programarea testelor la anumite intervale orare;

Limitarea timpului pentru execuția unui test în funcție de numărul de întrebări și de nivelul de dificultate, validat în prealabil;

Închiderea automată a unui test și salvarea rezultatelor la expirarea timpului alocat;

Limitarea posibilității de întoarcere la întrebările anterioare;

Punctaj diferit pe tipuri de întrebări și nivel de

dificultate;

Posibilitatea de reluare a testului de la întrebarea, momentul în care s-a întrerupt accesul on-line la test, din varii motive dependente sau nu de platformă sau evaluat;

Protejarea accesului în teste cu o parolă comunicată pe alte canale (eventual într-o sesiune Skype sau alt instrument în care să se asigure prezența elevilor);

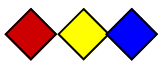
Limitarea accesului la rezultatele testului până la finalizarea participării tuturor participanților la proces.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoș, C., *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Polirom, Iași 2008.
2. Joița, E., *Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitiv-constructivistă*, E.D.P., București, 2007.

Director, Prof. Rodica Vasilescu

FORMAREA CADRELOR DIDACTICE PENTRU CALITATE ÎN EDUCAȚIE

Perfecționarea cadrelor didactice reprezintă o activitate cu conținut pedagogic și social proiectată, realizată și dezvoltată în cadrul sistemului de învățământ, cu funcție managerială de reglare-autoreglare continuă a procesului de învățământ, la toate nivelurile sale de referință (funcțional-structural-operational).

Formarea constituie funcția centrală a educației (exprimată ca formare-dezvoltare permanentă necesară pentru integrarea socială optimă a personalității umane).

Astfel, formarea subordonează din punct de vedere funcțional „învățământul care nu este decât un caz particular al formării”. Între educație și instruire, „matricea sa de funcționare se actualizează în mod diferit în formarea profesorilor, în formarea adulților în general sau în formarea elevilor”.

Dezvoltarea abilităților de comunicare în relația profesor – părinte – copil, obținerea unor diplome (credite, punctaj mărit), obligativitatea efectuării unor cursuri de formare, obținerea unei altfel de pregătiri instructiv – educative, cunoașterea scopului evaluărilor interne și externe, se încadrează în diversele motivații pe care le au profesorii participanți la cursurile de formare.

Pentru a asigura calitatea procesului didactic, este important să ne concentrăm

atenția asupra celor trei etape fundamentale ale acestuia:

proiectarea/planificarea procesului;

implementarea procesului;

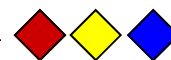
evaluarea procesului.

Calitatea proiectării procesului didactic pornește de la întrebarea simplă: „Cum pot face astfel încât activitățile didactice pe care le desfășor să răspundă

nevoilor și capacităților de învățare ale elevilor?”. Pornind de la aserțiunea potrivit căreia „un lucru bine făcut este rezultatul unui proiect bine gândit”, unii autori (Jinga, Negreț, 1994) avansează un algoritm procedural ce corelează patru întrebări esențiale, în următoarea ordine: Ce voi face? Cu ce voi face? Cum voi face? Cum voi ști dacă ceea ce trebuia făcut a fost făcut?

În cadrul acestor cursuri de formare, profesorii își dezvoltă cu preponderență competențe ce urmăresc: proiectarea procesului de evaluare externă la nivelul organizației; stabilirea acțiunilor necesare gestionării corecte a procesului de evaluare; evaluarea performanțelor, a calității mediului educațional, a comportamentului și schimbărilor realizate în procesul educațional; dezvoltarea unor abilități de comunicare; dezvoltarea capacității de adaptare la schimbare și nou.

Schimbările produse în societate și

prognoza accelerării schimbărilor în etapele ce vor urma impun ca necesară nu numai adaptarea sistemelor educative la noile realități economice, sociale, culturale și științifice, ci și formarea în cadrul acestor sisteme a capacității de reglare continuă și de autoperpetuare a adaptabilității. Din aceasta perspectivă principiile educației permanente devin linii orientative pentru acțiunea educativă în general, iar educația adulților constituie un segment a cărui accentuare nu poate fi considerată un element neprioritar.

În calitate de actor principal al procesului instructiv – educativ, cadrul didactic se confruntă continuu cu o serie de provocări cărora trebuie să le răspundă cu profesionalism și tact pedagogic. Atât formarea profesională inițială cât și cea continuă a cadrelor didactice constituie premisa care asigură calitatea actului de învățământ.

Nivelul de satisfacție resimțit de către profesori în urma participării la anumite cursuri a fost unul foarte bun, ei fiind foarte mulțumiți de modalitatea în care acestea s-au desfășurat. Cei mai mulți dintre profesori au participat la cursurile de perfecționare profesională fiind motivați de dorința de

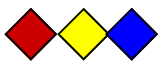
îmbunătățire continuă a actului instructiv – educativ, nevoia de dezvoltare personală, nevoia de a fi la curent cu evoluția sistemului de învățământ, capacitatea de schimbare la nou, plăcerea de a lucra în echipă, spirit competitiv, pregătire eficientă pentru activități extracurriculare, dar și de dorința de obținere a creditelor.

Repere bibliografice:

1. Bîrzea, C.: „Manual de autoevaluare a școlii”, București, Proiectul pentru Învățământul Rural, 2006;
2. Cornescu Viorel: „Management-de la teorie la practică”, Curs UNIBUC, 2004;
3. Cucos, C., (1999), „Pedagogie”, Polirom, Iasi;
4. Gherguț, A., „Management general și strategic în educație”, Iași, Editura Polirom, 2007;
5. Maciuc Irina, „Formarea formatorilor. Modele alternative și programe liniare”, Editura Didactică și Pedagogică, RA, București, 1998.
6. Schifirnet, C., (1997), „Educația adulților în schimbare”, Editura Fiat Lux, București.
7. Ausubel, D.P., Robinson, F.G. (1981), „Învățarea în școală. O introducere în psihologia pedagogică”, E.D.P., București;
8. Cosmovici, A., Iacob, I. (1998), „Psihologie școlară”, Editura Polirom, Iași
9. Golu, P. (2001), „Psihologia învățării și dezvoltării”, Editura Fundației Humanitas, București;
10. Neacșu, I. (1978), „Motivație și învățare”, E.D.P., București;
11. Negovan, V. (2006), „Introducere în psihologia educației”, Editura Universitară, București;
12. Popenci, Șt. Fartușnic C. (2009), „Motivația pentru învățare: de ce ar trebui să le pese copiilor de ea și ce putem face pentru asta”, DPH, București;
13. Potorac, E. (1978), „Școlarul între aspirații și realizare”, E.D.P., București;

Prof. Elena Untaru

Metode de predare – de la tradiție la inovație

„Organizarea activității școlare fie în formă frontală ori colectivă (de muncă cu întregul colectiv al clasei, al anului de studiu etc.), fie în echipe (microgrupuri) sau individuală, ori combinatorie, ca cea sugerată de experimentul team teaching (bazată, între altele, pe o grupare flexibilă și mobilă a elevilor cu treceri de la activități cu grupuri mari, la acțiuni în grupuri mici, omogene și apoi la activități individuale) reclamă în mod inevitabil o metodologie adecvată acestor forme organizatorice.” (I.Cerghit, 1997, p. 36)

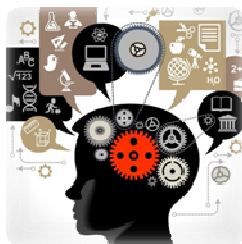
Din punct de vedere etimologic cuvântul *metodă*, provenit din limba greacă este compus din alte două cuvinte: *metha* – care înseamnă *spre, către* și *odos* – care înseamnă *drum, cale către ceva*. Metodele reprezintă căile alese de profesor pentru a-i ajuta pe elevi să descopere lumea, să se descopere pe ei înșiși, să deslușească necunoscutele științei. Metodele vin în ajutorul profesorului pentru a forma deprinderi și a dezvolta abilități și capacități ale elevilor de a ști să-și folosească roadele cunoașterii.

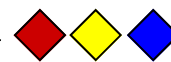
Metodele didactice reprezintă „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării, un mod comun de a proceda care reunește într-un tot familiar, eforturile profesorului și ale elevilor săi” (I.Cerghit, 2001, p.63). Pot fi considerate drept „calea de

urmat în activitatea comună a educatorului și educaților, pentru îndeplinirea scopurilor învățământului, adică pentru informarea și formarea educaților” (C.Moise, 1998, p.143)

În sistemul de învățământ modern „metoda de învățământ este înțeleasă ca un anumit mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată care să se apropie până la identificare cu una de cercetare științifică, de urmărire și descoperire a adevărului și de legare a lui de aspectele practice ale vieții” (M.Ionescu, V.Chiș, 2001, p.126).

Metodele tradiționale de predare răspund mai puțin cerințelor noi în didactica modernă; acestea erau bazate pe trio-ul „învățare frontală – studiul manualului – chestionarea”, fiind un model de învățare pasiv. În centrul atenției se află profesorul care are rolul de emițător adică acela de a transmite cunoștințe către receptorii pasivi adică elevii care memorează și reproduc informațiile.

Metodele noi de învățare presupun implicare activă din partea elevilor în activitățile de învățare, de însușire a cunoștințelor și formare de competențe. Spre deosebire de relaționarea specifică învățământului tradițional, modelul nou de învățare presupune o relaționare orientată astfel: profesor-elev, elev-elev, elev-profesor. Scopul fundamental al acestor modele educaționale este optimizarea integrării tridimensionale: „acțiune pedagogică – relații interpersonale și viața reală” (V. Chiș, 2005, p.17).

În învățământul tradițional se promovează competiția între elevi pentru a-i ierarhiza. Competiția stimulează aptitudinile elevilor și îi pregătește pentru viață dar poate în același timp să determine conflicte și atitudini agresive sau excluderea unora dintre aceștia.

Învățământul modern însă, insistă pe propria experiență a elevului, favorizează învățarea prin cooperare, contribuie la dezvoltarea gândirii. În același timp, munca în grup îi provoacă pe elevi la interacțiune, le dezvoltă stima de sine și încrederea în forțele proprii.

„Metodele noi, spune Piaget, sunt cele care țin seama de natura proprie a copilului”, iar Nicolae Iorga sublinia că „metoda cea mai bună are valoarea pe care i-o dă omul care o întrebuințează”. Referitor la necesitatea inovațiilor în metodologia didactică și a căutării de noi căi pentru a spori valoarea și rezultatul activității instructiv-educative din școala prin implicare a elevului, profesorul Ioan Cerghit

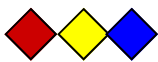
(„Metode de învățământ”, 2006, Ed. Polirom, Iași) afirmă:

„Pedagogia modernă nu caută să impună nici un rețetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul, rutina excesiva, idiferența, aduc mari prejudicii efortului de ridicare a învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel inițiativei și originalității individuale sau colective. În fond creația, în materie de metodologie înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și

îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare”. Așadar, profesorul alege metodele și le demonstrează eficacitatea.

Nicolae Iorga ne învață că „metoda cea mai bună are valoarea pe care i-o dă omul care o întrebuințează. Ea nu are valoare generală democratică, prin care orice minte omenească ajunge a nimeri pe același la aceeași siguranță în țintă. Iar valoarea omului care întrebuințează metoda atârână, desigur și de o anumită inteligență, care nu e apanajul oricui, dar atârână și de mijloacele pe care i le pune la îndemână numai cultura generală, multilaterală, dând trei virtuți fără care nici știința în cel mai înalt sens al cuvântului nu se poate.

Fragment din lucrarea de gradul I **„Utilizarea metodelor interactive de predare– învățare pentru stimularea performanței școlare în domeniul economic”, Prof. Camelia Seimenenau**

CONSTANTIN DIAMANDY

Constantin Diamandy a fost membru al unei familii boierești din Moldova, de obârșie grecească. Tatăl său a fost Iancu Diamandy, deputat, senator și prefect de Bârlad. Mama sa a fost Cleopatra Catargi. A mai avut un frate, George (1867-1917).

Pe linie bărbătească, Diamandestii aparțineau unuia și aceluiași trunchi genealogic ca și familiile Iamandi și Emandi, toate trei numele continuându-se până în a doua jumătate a veacului XX. Coincidența - sau poate o anume înzestrare genetică - face ca atât Diamandestii, cât și îndepărtatele lor rude Emandi, să fi dat câte un diplomat rămas în istorie mai ales prin misiunea primului război mondial, unde a și fost revoluției din 1917 și, respectiv, pe scriitorului Nicu Gane, ministru Praga. De notat faptul că după prima Diamandy a reprezentat România, Paris. Constantin a fost căsătorit cu copiii: Marie-Jeanne (1894-1976), Ghica s-a recăsătorit cu

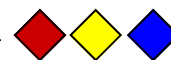
Singurul nepot, pe linie directă, (n. 1916 - d. ?, la Paris), născut din Bastaki. Fratele lui Constantin a numărat printre socialiștii "generoși", democrat (1899) înființat cu șase ani mai devreme și trecere la liberali a provocat dispariția temporară a PSD. George Călinescu îi consacră lui George Diamandy, în a sa Istorie a literaturii române de la origini până în prezent, un articol detaliat și elogios. Autor dramatic cu desăvârșire uitat astăzi, George Diamandy a fost un personaj al epocii sale. Din căsătoria cu Stefania Simionescu-Râmniceanu s-au născut două fiice - Georgeta și Anca (zisă Bizi) - și un fiu, Iancușor, mort tânăr. Bizi s-a căsătorit cu aviatorul Constantin Cantacuzino, fiul omului politic conservator Mihail G. Cantacuzino și al Mărucăi născută Rosetti-Tetcanu, recăsătorită, după moartea soțului ei într-un accident de mașină, cu George Enescu. Băzu Cantacuzino a fost căsătorit și cu Georgeta Diamandy, iar din căsătoria cu sora ei s-a născut viitoarea scriitoare Mărioara Cantacuzino, cunoscută sub pseudonimul literar "Oana Orlea", stabilită în Franța de câteva decenii. De precizat și faptul că Georgeta Diamandy a mai avut încă doi soți - pe Nicolae Stoianovici și pe Adrian Nanu, directorul Societății de Telefoane.

Constantin Diamandy a efectuat studiile universitare la București și Paris. A început cariera diplomatică la 15 mai 1892, ca atașat de legație. Între 1910-1912 a funcționat în această calitate la Sofia, iar în 1913 la Roma.

Numit ministru plenipotențiar la ambasada română de la Petrograd, în februarie 1914, Imperiul Țarist, a contribuit esențial la realizarea acordului ruso-român (Convenția Sazonov-Diamandy) care a făcut posibilă alianța României cu Antanta, în anul 1916. Un acord secret a fost semnat la 18 septembrie/1 octombrie 1914, pentru partea română de către Constantin Diamandy, iar pentru cea rusă de către ministrul de externe Serghei Sazonov. În schimbul unei „neutralități binevoitoare” din partea României, Imperiul Rus recunoștea dreptul acesteia asupra teritoriilor locuite de etnicii români în Austro-Ungaria. Contribuția lui C. Diamandy la semnarea tratatului de alianță dintre România și Antanta, din 4/17 august 1916, a fost de asemenea deosebit de importantă.

Acordul deschidea practic calea unei alianțe între România și Antanta, care avea să se oficializeze la 4/17 august 1916. Diamandy a fost deosebit de activ după intrarea României în război, în condiții nu întotdeauna prielnice, având în vedere suspiciunile reciproce între cele două părți, dar și adâncirea Rusiei în imprevizibilele transformări revoluționare. Astfel în toamna anului 1916 cu sprijinul mării ducese Kiril Victoria Melita, Constantin Diamandz și Ion I. C. Brătianu erau primiți într-o audiență privată la țar.

În decembrie 1917, Diamandy a avut mai multe schimburi de note cu Comisarul Poporului pentru Afacerile Străine, Troțki, în chestiunile care interesau ambele părți: situația trupelor ruse și a revoluționarilor ruși de pe frontul românesc, incidentele de la Iași-Socola, Leova etc. Tensiunile se tot acumula. Din ordinul lui Lenin, Diamandy a fost arestat în seara zilei de 31 decembrie 1917 și depus în fortăreața Petropavlovsk, din Petrograd, împreună cu unii dintre membrii Legației României. Diamandy fusese ridicat chiar din sediul misiunii diplomatice, în timp ce se afla la masă. Dreptul de extraterritorialitate nu a mai contat pentru guvernul bolșevic.

A doua zi, pe 1 ianuarie 1918, toți reprezentanții corpului diplomatic acreditați în capitala rusă s-au prezentat pentru o întrevedere cu Lenin. Reprezentanții Statelor Unite ale Americii, Japoniei, Franței, Suediei, Norvegiei, Elveției, Danemarcei, Siamului, Chinei, Serbiei, Portugaliei, Argentinei, Greciei, Belgiei, Braziliei, Persiei, Spaniei, Olandei, Italiei și Marii Britanii s-au arătat surprinși de încălcarea inviolabilității diplomatice, fapt fără precedent, au protestat față de arestarea ministrului român, și-au exprimat solidaritatea cu acesta și au solicitat eliberarea sa imediată, inclusiv printr-un aide-mémoire semnat de toți.

În cele din urmă, în după amiaza zilei de 2 ianuarie 1918, Constantin Diamandy a fost eliberat. Nu se știa cât aveau să mai stea membrii Legației române în Petrograd. Bolșevicii ruși lăseseră să se înțeleagă că nu erau dispuși să respecte regulile „burgheze”, fie ele și diplomatice. În acțiunile revoluționare, „omul nou” nu se împiedica de convențiile lumii vechi. O făcea doar dacă nu avea încotro, dacă se confrunta un adversar hotărât, capabil să-i reziste. După două zile de arest, în condiții inumane, primește un comunicat din partea Consiliului Comisarilor Poporului prin care se condiționează eliberarea sa și a personalului Legației Regale a României de cea a trupelor ruse reținute pe frontul românesc. Diamandy refuza orice negociere: „am răspuns că nu aș accepta ca punerea mea în libertate să fie supusă vreunei condiții și că, în contextul unei încălcări atât de violente a Dreptului Internațional, aș refuza în mod absolut să negociez chestiuni de stat în timp ce sunt încarcerat”. Diplomatul român accepta să părăsească închisoarea doar după ce redactează un proces verbal - pe care îl semnează alături de reprezentanții bolșevicilor – din care reiese clar că a refuzat orice negociere cu reprezentanții Rusiei.

În luna august 1919, după ocuparea Budapestei de către armata română, a fost numit înalt comisar al guvernului român în Ungaria. În anul 1923, Constantin Diamandy a fost delegatul României la Lausane, participând la lucrările de încheiere a convenției internaționale privind regimul strâmtorilor Bosfor și Dardanele, care stipula demilitarierea strâmtorilor și libertatea de navigație pentru toate vasele comerciale și de război ale tuturor statelor atât pe timp de pace, cât și de război. Între 1924-1930 a fost ministru plenipotențiar al României la Paris. În această calitate a semnat, în anul 1926, Tratatul de Alianță cu Franța. Cea mai mare parte a memoriilor sale diplomatice au rămas nepublicate, doar câteva fragmente din acestea au fost publicate în reviste din țară sau din străinătate. Constantin Diamandy a încetat din viață în 1932 la Idrici, în apropiere de Bârlad, unde avea moșie și conac.

BIBLIOGRAFIE

Arhive Direcția Generală a Arhivelor Statului, Serviciul Arhive Administrative, Culturale și Feudale, Inventar 1530, Constantin Diamandy 1863-1949,

Ciupală Alin, Bătălia lor: femeile din România în Primul Război Mondial

<https://books.google.ro/books?id=EExzDgAAQBAJ&pg=PT311&lpg=PT311&dq=constantin+diamandi&source=bl&ots=IsAGZ4Iepj&sig=ACfU3U3JvGxfUhgdpUqrwaFt70mLbvPsA&hl=en&sa=X&ved=2ahUKEwj15PAnPffAhVogaYKHfODS84ChDoATAJegQIARAB#v=onepage&q=constantin%20diamandi&f=false>, accesat 14.02.2019.

Diplomatie si scris: Familia Diamandy <https://www.zf.ro/zf/ziarul-de-duminica/diplomatie-si-scris-familia-diamandy-3043441>, accesat 11.02.2019.

Dobrincu Dorin, O arestare la cumpăna dintre anii 1917/1918: Constantin Diamandy, ministrul român la Petrograd <https://moldova.europalibera.org/a/o-arestare-la-cumpana-dintre-anii-1917-1918-constantin-diamandy-blog-dorin-dobrincu/28880478.html>, accesat 14.02.2019.

Fușcan, Valentin-Ioan, Diplomația britanică și neutralitatea României (1914-1916) <http://old.arhivelenationale.ro/images/custom/file/RA/2013/17%20fuscan,%20valentin.pdf>, accesat 12.02.2019.

Siteuri Internet

https://www.dcnnews.ro/diplomatul-roman-arestat-de-tro-ki-i-vesela-capitala-a-romaniei_589513.html, accesat 15.02.2019.

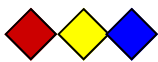
http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Constantin_Diamandy, accesat 10.02.2019.

http://revista.biblacad.ro/wp-content/uploads/2017/03/1_2_14.pdf, accesat 13.02.2019.

http://www.timisoaraexpress.ro/documentar/cand-un-ministru-al-romaniei-a-fost-arestat-de-bolsevici-si-aruncat-in-inchisoare-a-refuzat-orice-negociere_19754_, accesat 15.02.2019.

Dr. Marian Zidaru -
Societatea Română de Științe Istorice, Filiala Constanța

UNUL DINTR-CEI MAI MARI DIPLOMAȚI AL SECOLULUI XX:
ROMÂNUL NICOLAE TITULESCU

Dr. Lavinia Dumitrașcu

S-a născut la Craiova, pe 4 martie 1882. Nu provenea dintr-o familie săracă și necunoscută. Mama sa, Maria, era nepoata pictorului Theodor Aman. Tatăl, Ion Titulescu, descendent al unei familii de moșneni, a fost prefect al județului Doj, președinte al Curții de Apel din Craiova. Bunicul, Nicolae Economu, fusese protopop.

Rezultatele excelente obținute de Nicolae Titulescu la Liceul „Carol I” din Craiova îi aduce bursa de studii la Facultatea de Drept la Paris. Acesta își termină doctoratul în 1905 și se întoarce în țară, ca profesor de drept la Universitatea din Iași. Peste doi ani, se transferă la Universitatea din București. În cariera sa universitară, Nicolae Titulescu a militat pentru reorganizarea învățământului juridic, pentru metode moderne și atractive în predarea Dreptului.

Se căsătorește cu Caterina Burcă, formând una dintre cele mai apreciate și respectate familii de diplomați ai Europei.

Din punct de vedere politic, Liberal Conservator al lui Tache discursului, este ales deputat de Parlament, președintele partidului îi vedea al elocinței, cât și gândirii și recunoscut ca un excelent orator.

Nicolae Titulescu vorbea Circulă legenda conform căreia sale cu avionul.

Ca deputat, militează pentru în vederea întregirii țării, pentru că, *geografice*”. Pentru a face lobby în favoarea dreptului românilor la unitatea națională, împreună cu alte personalități, înființează Comitetul Național Român.

A fost ministru de Finanțe în 1917-1918, funcție pe care o va deține și în 1920-1921.

În 1920, Nicolae Titulescu are prima sa misiune diplomatică, de prim delegat al României la Conferința de Pace de la Paris. A semnat, împreună cu Ion Cantacuzino, Tratatul de la Trianon, care a marcat unirea Transilvaniei, Crișanei, Maramureșului și Banatului cu România, pentru care militase dintotdeauna.

Cariera de diplomat al României și-o începe propriu-zis în 1921, când a fost numit ambasador al României la Londra, post pe care l-a deținut oficial până în 1927.

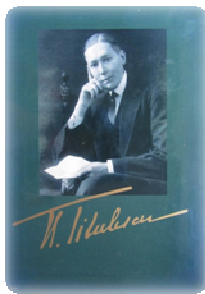
Poziția din care s-a remarcat cea mai mult este aceea de reprezentant permanent, din 1921, la Liga Națiunilor. A fost singurul român care a fost președinte al Ligii Națiunilor și unicul președinte ales de două ori (1930-1932).

În 1926, Titulescu a fost ales membru al Biroului Director al Academiei Diplomatice Internaționale de la Paris, având funcțiile de vicepreședinte (1927) și, apoi, din 1934, președinte al acestui prestigios for internațional.

A fost ministru al Afacerilor Externe, de trei ori, în perioada 1927-1936. În problema „optanților unguri”, acesta impune, pe plan internațional, punctul de vedere al României. Poziția sa a fost fermă împotriva nazismului și a regimurilor de dreapta, pe care le considera primejdioase pentru granițele României.

În contextul în care statele revizioniste se opuneau granițelor trasate prin Tratatul de pace de la Paris de după Primul Război Mondial, Nicolae Titulescu se situează în prima linie a luptei pentru respectarea granițelor existente și pentru menținerea păcii. Cum România era una dintre țările amenințate de state revizioniste - și era înconjurată de acestea -, Titulescu încearcă să asigure granițele țării printr-un sistem de alianțe. În acest sens, conform principiului care-i aparține *De la local, prin regional, la universal*, prin cooperarea între statele mari și mici, pe baza respectării suveranității și egalității statelor pe plan internațional, depune eforturi pentru realizarea Miciei Înțelegeri (1933) - din care făceau parte Cehoslovacia, Iugoslavia și România - și Înțelegerii Balcanice (1934) - formată din Iugoslavia, România, Grecia și Turcia -. Aceste alianțe aveau un scop defensiv, vizând apărarea statu-quo-ului existent. Era conștient că, în fața unor inamici puternici, cum erau statele revizioniste, România trebuia să se alieze cu state mici, afectate de pretențiile țărilor nemulțumite.

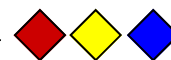
Tocmai pentru evitarea războiului ca mijloc de rezolvare a diferendelor dintre state, a avut un rol

Nicolae Titulescu a fost membru al Partidului Ionescu. Datorită pregătirii sale și elocvenței Romani. Încă de la primul său discurs în prevedea o evoluție deosebită, atât din punct de oratoriei. Și să nu uităm că Tache Ionescu era

fluent franceza, engleza, germana, italiana. acesta a învățat chineza într-unul din drumurile

intrarea României în Primul Război Mondial, susținea Titulescu, *„Ardealul e inima României*

important în semnarea de către România a Pactului Briand-Kellog (1928), care scotea în afara legii războiul, și Convenției pentru definirea agresorului, cunoscută și sub numele „Convenția Titulescu-Litvinov” (1933).

Nicolae Titulescu a fost propus la Premiul Nobel pentru pace în anul 1935, dar jocurile de culise ale Marilor Puteri ale vremii au împiedicat această alegere. Poziția sa antirevizionistă și antifascistă, apropierea lui de Uniunea Sovietică, dar și a unei antipatii personale, îl determină pe regele Carol II, sfătuit de anturajul său progerman și sub imperiul presiunilor externe, să îl îndepărteze pe Titulescu de toate funcțiile oficiale și, în august 1936, să-l exileze.

Titulescu se retrage, la început, în Elveția, pentru ca anul următor, să se stabilească în Franța, la Cannes. Până la moarte, a continuat să militeze pentru pace, scriind articole și conferențind în Franța și în Anglia.

Întreaga sa activitate a fost recompensată cu titlul de Doctor Honoris Causa a Universităților din Atena și Bratislava. A fost președinte de onoare al Comitetului Român al Conferinței universale pentru pace.

Nicolae Titulescu a murit, la Cannes, pe 17 martie 1941.

Abia în 1992, rămășițele marelui diplomat sunt aduse în țară, fiind înhumate în curtea Bisericii „Sfântul Nicolae” din Brașov, așa cum lăsase scris în testament:

„În ce mă privește, cum m-am considerat totdeauna un soldat al teritoriilor alipite României între 1919 și 1920, doresc să fiu îngropat la Brașov.

Prietenii mei din Ardeal vor ști să găsească un loc potrivit dorinței mele.

Take Ionescu sus, la Sinaia și eu la picioarele lui, jos la Brașov, pentru repaosul etern.

Este felul cel mai convenabil și doresc ca locuitorii Brașovului să accepte rugămintea mea.

5 Ianuarie 1940”

Pregătirea sa deosebită, renumele de care s-a bucurat în întreaga lume a făcut ca Nicolae Titulescu să fie considerat unul dintre cei mai mari diplomați ai lumii în secolul XX. Supranumit „academicianul păcii”, „ministrul Europei”, „tribunul păcii”, era apreciat de A. Frangulis, președinte al Academiei Diplomatice Internaționale, drept „o siluetă legendară a congreselor și reuniunilor internaționale”, iar primul ministru al Franței, Edouard Herriot: spunea despre Titulescu: „Acest ministru al unei țări mici duce o politică în stil mare. Ce om uimitor!”.

LAVINIA DUMITRAȘCU

Născută pe 6 decembrie 1966, la Constanța, absolventă a Facultății de Istorie-Arheologie a Universității „Ovidius” Constanța (1995), master al Universidad Nacional de Colombia (1996-1998) și doctor al Universității din Craiova (2005).

Preparator/lector univ. la Universitatea „Andrei Șaguna” din Constanța (1998-2005), lector asociat al Facultății de Istorie și Științe politice a Universității „Ovidius” Constanța (2011-2012).

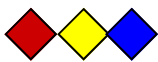
Din 2005 până în prezent - muzeograf IA/cercetător științific III și șef Birou Istorie Modernă-Contemporană la Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța.

Autoare a volumelor *Secolul XX. Latinii din Carpați și din Anzi. Contribuții la istoria relațiilor României cu Argentina și Brazilia (1900-1930); România și Columbia (1965- 2000)*, Ovidius University Press, Constanța, 2004 și *Un veac de ne-singurătate: relații între România și Columbia în secolul al XX-lea*, Ed. Muntenia, Constanța, 2005. Coautor, împreună cu Gheorghe Dumitrașcu, al cărților: *Pagini din relațiile internaționale în secolul XX. Lumea - o lume de relații*, Ed. Fundației „Andrei Șaguna” Constanța, 1999 și *Raporturi între românii – turcii și tătarii din România, dinspre sfârșitul secolului al XVIII-lea până la începutul secolului al XXI-lea/ articole, memorii, anchete și chestionare, documente inedite și/sau rare, recensăminte, statistici, contribuții și sugestii bibliografice*, Constanța, Ed. Imperium, 2016.

Autoare a cca. 200 de articole științifice, a altor cca. 100 de articole de popularizare a istoriei naționale, a Dobrogei și a unor țări din America Latină.

Președinte al Societății de Științe Istorice filiala Constanța, vicepreședinte al Asociației „Dobrogea Străbună”, membră a Asociației Naționale a Cavalerilor de Clio.

Fantasticul, o provocare

Conceptul de fantastic este definit de Tzvetan Todorov ca o *ezitare* a cuiva. Această ezitare presupune o alternativă, două obțiuni: e explicație naturală, logică a întâmplărilor și una care include elementul supranatural: „Fantasticul reprezintă ezitarea cuiva care nu cunoaște decât legile naturale pus față în față cu un eveniment supranatural”. Fantasticul presupune deci o raportare a cuiva (pentru textul literar este vorba despre două instanțe, lectorul și personajul) la două planuri, cel real și cel imaginar.

Tzvetan Todorov identifică trei condiții ale fantasticului. Prima condiție este tocmai ezitarea, care apare din perspectiva lectorului. Așadar primul care ezită este lectorul. Ezitarea presupune o „viziune ambiguă”, respectiv oscilația lectorului între cele două planuri, cel real și cel supranatural (imaginar). A doua condiție se raportează la planul sintactic, respectiv la cel semantic al textului. Planul sintactic are în vedere „unitățile formale”. Dacă primele două condiții vizează instanțele narative, a treia condiție se referă la textul în ansamblul său, la nivelurile de lectură. Lectura fantastică este posibilă atunci când este pusă între paranteze o altă lectură (de exemplu cea simbolică): „În fine cea de a treia condiție are un caracter general și depășește împărțirea în aspecte: este vorba de o opțiune între mai multe moduri (și nivele de lectură)”.

Dacă pentru a defini fantasticul, Tzvetan Todorov folosește conceptul de *ezitate* (împrumutată de lector de la personaj), ceea ce presupune o dilemă, dubla alegere între natural

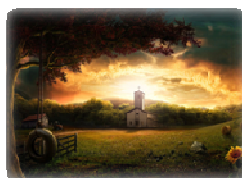
(adică rațional) și supranatural, Roger Caillois folosește ideea de *contradicție*, o stare cunoscută de personaj, foarte apropiată de ceea ce Tzvetan

Todorov denumea prin conceptul de ezitare. Această contradicție este provocată de două planuri posibile, unul al *legalității cotidiene* și altul al *inadmisibilului*: „fantasticul înseamnă o întrerupere a ordinii recunoscute, o năvală a inadmisibilului în sânul inalterabilei

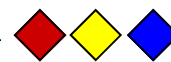
legalități cotidiene și nu substituirea totală a universului exclusiv miraculos”. Dacă la Tzvetan Todorov ezitarea apărea între planurile real – supranatural, la R. Caillois, contradicția (starea asemănătoare ezitării, cunoscută de instanțele textuale, personaj, lector și chiar narator) se conturează între planurile viață – moarte: „El (fantasticul) se naște dintr-o contradicție ținând de însăși natura vieții și care renaște, nici mai mult și nici mai puțin decât aparența abolirii momentane, grație unei tulburătoare iluzii, a frontierei care o desparte de moarte”.

Fantasticul trebuie diferențiat de *straniu*

și de *miraculos*. Straniul presupune o explicație a fenomenelor, în final, așadar o opțiune pentru rațional, natural.

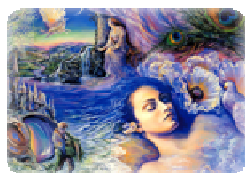

Miraculosul presupune admiterea unor „noi legi ale naturii”, așadar opțiunea pentru supranatural. Miraculosul, care presupune existența unor întâmplări supranaturale, apare în special în basme, el nu provoacă mirare, cu atât mai puțin ezitarea lectorului. Tzvetan Todorov identifică

mai multe tipuri de miraculos (hiperbolic, exotic, instrumental). Miraculosul științific apare în literatura SF și presupune un supranatural, explicat în mod rațional, „plecându-se de la legi pe care știința contemporană nu le recunoaște”.

Un exemplu de text fantastic este „Lostrița” de Vasile Voiculescu, scris în 1947 și publicat postum, în volum, în 1966. Incipitul textului este sugestiv: „Nicăieri diavolul cu toată puia și nagodele lui nu se ascunde mai bine ca în ape. Dracul din baltă, se știe, este nelipsit dintre oameni...”. Este fixat, ca în orice incipit clasic, cronotopul. În mod explicit este precizată spațialitatea: în ape, din baltă, pe Bistrița (o precizare ulterioară). Apare deci un câmp semantic al apei, care sugerează în mod implicit și timpul acțiunii, trecutul primordial, marcat de ape, cu trimitere la imaginea biblică: „Și Duhul Sfânt se purta deasupra apelor”. Așadar, cronotopul este marcat de prezența apelor primordiale, din care a fost creată lumea. Existența timpului primordial, corelat cu apele primordiale, este atestat de imaginea Diavolului. Acest incipit este o imagine în oglindă a incipitului din Cartea I a Facerii, fragmentul citat. Imaginea biblică este marcată de prezența Duhul Sfânt, incipitul textului stă sub semnul diavolului, cu

trimitere la caracterul malefic al întâmplărilor și la sfârșitul tragic al personajului. Acest incipit, care anunță desfășurarea ulterioară a întâmplărilor funcționează așadar ca o prolepsă. El anticipează o serie de întâmplări care stau sub semnul maleficului și care culminează cu moartea protagonistului.

Este descrisă apoi lostrița, obiectul dorinței (al ambiției) lui Aliman, aceasta este „prădalnică”,

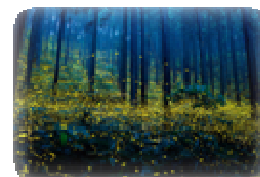

„hulpavă de pește” și „nesătulă de carne de om”. Atributele care conturează imaginea lostriței au o conotație negativă și sugerează apartenența ei la zona malefică. Pe de altă parte, aceste atribute, marcate de ambiguitate, conturează o imagine

personificată a peștelui: „De departe, ai zice că e o domniță lungită la soare”. Această ambiguitate lostriță – femeie, dezvoltată ulterior, prin imaginea femeii care prezintă atributele

peștelui, reprezintă o reprezentare un prim factor ce alimentează ezitarea (deocamdată doar a) lectorului. Întrebarea (ezitarea) care se conturează acum este următoarea: lostrița aceasta este un pește oarecare, care doar „de departe” apare ca o femeie,

subțire și mlădioasă, sau este o creatură f a b u l o a s ă , s u p r a n a t u r a l ă (pentru a folosi

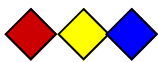

termenul lui Tzvetan Todorov) care a acceptat pactul cu diavolul, primul personaj prezentat în incipit, „dracul din baltă”, și care, ca urmare a acestui pact, are capacitatea de a se metamorfoza într-o femeie? Este îndeplinită aici prima condiție a fantasticului, în viziunea lui Tzvetan Todorov: apare ezitarea și aceasta se conturează în sfera lectorului.

Bibliografie

- Bahtin, Mihail, *Probleme de literatură și estetică*, București, Editura Univers, 1982.
 Caillois, Roger, *În inima fantasticului*, București, Editura Meridiane, 1971.
 Genette, Gerard, *Introducere în arhitect. Ficțiune și dicțiune*, București, Editura Univers, 1994.
 Todorov, Tzvetan, *Introducere în literatura fantastică*, București, Editura Univers, 1973.

Prof. Mihaela Călin

Plurilingvismul și importanța învățării limbilor străine

Prin **plurilingvism**, se înțelege folosirea mai multor limbi de către un individ, față de **multilingvism** care desemnează coexistența mai multor limbi în cadrul unui grup social. O societate plurilingvă e compusă în mod majoritar de indivizi capabili să se exprime la diverse niveluri de competență în mai multe limbi. Astfel că plurilingvismul este în Europa forma cea mai indicată și eficientă de comunicare, având ca valori toleranța și acceptarea diferențelor și a minorităților, unde diversitatea culturală este o componentă funda-

mentală a identității europene.

Se afirmă adesea că o persoană care cunoaște mai multe limbi străine este mai "bogată" decât celelalte iar unul dintre cele mai importante motive pentru a învăța o limbă străină este stimularea pe care o oferă mintea fiecăruia. Se poate spune chiar că a cunoaște limbile moderne reprezintă garanția reușitei în lumea întreagă în acest proces continuu al mondializării. Plurilingvismul facilitează comunicarea și promovarea culturilor europene, Europa fiind prin excelență un veritabil mozaic al popoarelor și al limbilor.

În contextul actual, este esențial să învățăm una sau mai multe limbi străine pentru a cunoaște alte culturi, alte lumea într-un mod diferit. diu ca oricare altul, ci reprezintă o legătură strânsă cu lumea care ne bui să spunem că o limbă este mai mult altele, ci din contră, am putea constata este mai mult sau mai puțin cunoscută sau acestora devine o necesitate în contextul profesorilor este aceea de a încuraja elevii destul de fragede. Învățând limbile străine să se deschidă mai ușor către alte culturi, să își consolideze mobilitatea, mai ales pe plan profesional, către țările străine, să sporească competitivitatea în economia mondializată. Astfel, acești tineri vor reuși mai bine să se integreze în comunitatea europeană care va rămâne întotdeauna multilingvă.

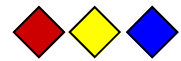

În aceste condiții, profesorii de limbi străine trebuie să fie bine pregătiți și motivați și să ia în considerare caracteristicile și receptivitatea psihologică a elevului, să aleagă de asemenea, metoda de predare cea mai potrivită și să-i facă pe elevi dornici de mai mult. Profesorii ar trebui, de asemenea, să pregătească motivul intern de studiu al elevilor. Când curiozitatea și interesul elevilor sunt activate atunci și elevii vor lua inițiativa în studiu. Dacă sunt interesați de cultură, mass-media, tradițiile și obiceiurile țărilor străine, motivul lor intern va fi stimulat. Prin urmare, un profesor de limbi moderne ar trebui să încerce să-i motiveze în mod constant.

Pentru a dobândi o bună competență comunicativă interculturală, elevii ar trebui să dețină informații culturale în procesul lor de învățare a limbilor străine. Ei pot învăța și practica tiparele vieții cotidiene în cultura țintă prin participarea la activitățile orientate spre informare, pentru a cunoaște stilul de viață actual al culturii respective și a compara acest stil de viață cu cel al propriului stil de viață, pentru a găsi asemănările și diferențele. În acest fel, elevii se pot pregăti mai bine pentru comunicarea zilnică și cu oricare altă situație cu care se pot întâlni, pentru a îmbunătăți abilitățile necesare unei comunicări eficiente și pentru a spori gradul de conștientizare și sensibilitate culturală.

Prof. Nicoleta Enache

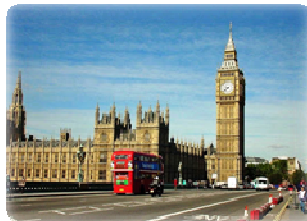

England, my love

England is a [country](#) that is part of the [United Kingdom](#). It shares land borders with [Wales](#) to its west and [Scotland](#) to its north. The [Irish Sea](#) lies northwest of England and the [Celtic Sea](#) to the southwest. England is separated from [continental Europe](#) by the [North Sea](#) to the east and the [English Channel](#) to the south. The country covers five-eighths of the island of [Great Britain](#), which lies in the [North Atlantic](#), and includes [over 100 smaller islands](#), such as the [Isles of Scilly](#) and the [Isle of Wight](#).

The area now called England was first inhabited by modern humans during the [Upper Paleolithic](#) period, but takes its a [Germanic](#) tribe deriving its who settled during the 5th and unified state in the 10th century, which began during the 15th tural and legal impact on the [guage](#), the [Anglican Church](#), the [common law](#) legal systems the world –

name from the [Angles](#), name from the [Anglia](#) peninsula, 6th centuries. England became a and since the [Age of Discovery](#), century, has had a significant cul-wider world. The [English lan-](#) and [English law](#) – the basis for of many other countries around developed in England, and the

country's [parliamentary system](#) of government has been widely adopted by other nations. The [Industrial Revolution](#) began in 18th-century England, transforming its society into the world's first industrialised nation.

England's terrain is chiefly low hills and [plains](#), especially in central and southern England. However, there is upland and mountainous terrain in the north (for example, the [Lake District](#) and [Pennines](#)) and in the west (for example, [Dartmoor](#) and the [Shropshire Hills](#)). The capital is [London](#), which has the largest metropolitan area in both the United Kingdom and, prior to [Brexite](#), the [European Union](#). England's population of 56.3 million comprises 84% of the population of the United Kingdom, largely concentrated around London, the [South East](#), and conurbations in the [Midlands](#), the [North West](#), the [North East](#), and [Yorkshire](#), which each developed as major industrial regions during the 19th century .

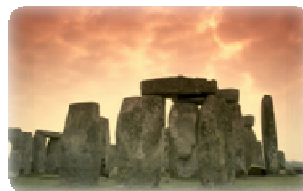

Evening Star

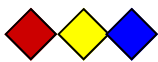
There was, as in the fairy tales,
As ne'er in the time's raid,
There was, of famous royal blood
A most beautiful maid.

She was her parents' only child,
Bright like the sun at noon,
Like the Virgin midst the saints
And among stars the moon.

From the deep shadow of the vaults
Her step now she directs
Toward a window; at its nook
Bright Evening-star expects.

Elev, Cosmin Popa, Clasa a IX-a A
Coordonator, prof. Carmen Holban

EURO MONEDA

Uniunea Economică și Monetară a avut ca scop coordonarea politicilor economice și bugetare, aplicarea unei politici monetare comune și utilizarea unei monede unice. S-a avut în vedere că utilizarea unei monede unice oferă o serie de avantaje precum evoluția economică a statelor membre, posibilitatea comerțului transfrontalier între firme, dar și posibilitățile de alegere ale consumatorilor.

Înființarea Uniunii Vamale (1968) a condus la ideea unei monede comune a Uniunii Europene, cei mai importanți pași care au precedat apariția monedei fiind reprezentati de crearea **Sistemului Monetar European (1979)** care urmărea de stabilitate realizarea unei zone de **Actului Unic** care stabilea libertățile cadrul Uniunii, **de Maastricht (1992)** baza legală a monedei unice.

Pregătirile realizării monedei început în anul 1994, **Currency Unit (ECU)** a fost introdusă în circulația economică. În luna decembrie 1995 s-a stabilit denumirea monedei: EURO., iar potrivit sondajelor de opinie această denumire este ușor de pronunțat în toate limbile țărilor membre.

Simbolul Euro (€) este inspirat din litera grecească epsilon.

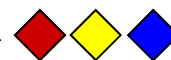
La nivel grafic acest simbol este apropiat de litera E – prima literă din cuvântul cheie, Europa – cu două linii paralele la mijloc ce reprezintă stabilitatea.

La data de 1 ianuarie 1999 ECU a fost înlocuit cu euro, paritatea fiind de 1:1. În primii trei ani, euro a fost o monedă "invizibilă", utilizată doar pentru contabilitate și plăți electronice.

Euro a fost introdus efectiv în circulație începând cu 1 ianuarie 2002.

La prima emitere, în ianuarie 2002, au fost concepute **7 bancnote** (5 €, 10 €, 20 €, 50 €, 100 €, 200 €, 500 €) și **8 monede** (1, 2, 5, 10, 20, 50 eurocenți, 1 €, 2 €). Bancnotele au aceleași modele în toate țările din zona euro. Monedele au un motiv comun pe una dintre fețe și unul specific fiecărei țări pe cealaltă. Codul ISO pentru moneda euro este EUR. Acesta se utilizează atunci când se face referire la sume în euro fără a utiliza simbolul.

Elev, Luca-Mihai Dubuleac, clasa a XI-a A
Coordonator, Prof. Violeta Nazare

O sponsorizare extrem de generoasă: SN NUCLEARELECTRICA SA

În cursul anului școlar 2019-2020, liceul nostru a beneficiat de generozitatea SN NUCLEARELECTRICA SA, sub forma unei sponsorizări. Astfel, au fost dotate laboratoarele de fizică și chimie ale liceului. S-au achiziționat atât obiecte de mobilier, cât și aparatură specifică activităților didactice.

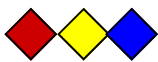
Această sponsorizare este cu atât mai prețioasă, cu cât liceul nostru nu a dispus o lungă perioadă de timp de fonduri pentru modernizarea laboratoarelor respective. Mobilierul, aparatura, materialele erau toate depășite moral sau fizic. În urma parteneriatului școală- SN NUCLEARELECTRICA SA, beneficiem de spații moderne pentru lucru și studiu, aflate la nivel european și care corespund exigențelor lumii în care trăim. Astfel, elevii liceului pot învăța într-o școală cu adevărat europeană.

Conducerea liceului, întregul personal depun în continuare eforturi pentru a găsi resurse astfel încât să fie îmbunătățită baza materială, pentru ca învățământul să devină o plăcere și nu o obligație pentru elevi.

Suntem mândri și recunoscători că SN NUCLEARELECTRICA SA reprezintă parte a acestor eforturi!

Cuvintele noastre sunt insuficiente pentru a ne exprima gratitudinea și îndrăznim să sperăm la colaborări ulterioare precum și la faptul că modelul generozității SN NUCLEARELECTRICA SA va fi urmat și de alte firme și instituții.

Antreprenoriatul – una din finalitățile pregătirii noastre

Este unanim recunoscut faptul că omul cu mentalitate antreprenorială, e cel care câștigă deoarece el va valorifica cel mai bine ocaziile favorabile pe baza achizițiilor sale anterioare obținute în procesul de educație. Puțini oameni au o calitate înnașcută de antreprenori dar aceasta este de fapt o rezultantă a factorilor de mediu, personali și sociali ce pot fi dezvoltati prin educație și antrenament. Specialistii în afaceri și economie sunt de părere că succesul antreprenorilor este prezis în mare parte de nivelul acestora de educație și expertiza în zona în care aleg să-și dezvolte o afacere. Prin urmare educația antreprenorială, reprezintă un instrument foarte important dacă simți că ai abilitățile necesare pentru a începe o afacere pe cont propriu.

Așadar ce este antreprenoriatul?

Termenul de antreprenoriat a început să fie folosit de economiști în secolele XVIII- XIX , suprapunându-se cu perioada Revoluției Industriale.

Antreprenoriatul este așadar un proces prin care indivizi sau grupuri de indivizi mobilizează într-o formă legală, resurse umane, materiale, financiare și informaționale cu scopul de a exploata și valorifica oportunitățile de afaceri identificate din mediul înconjurător în scopul dezvoltării de proiecte noi care îi aduc profit.

Un antreprenor trebuie să aibă o serie de calități care au fost evidențiate de o serie de studii precum cel publicat de Harvard Business School în noiembrie 2017:

- deschidere la experiențe noi – sunt independenți, focusați pe originalitate și creativitate și își asumă riscuri;
- conștincoizitate – sunt orientați pe scopul final al acțiunii și duc întotdeauna acțiunile la bun sfârșit;
- extravertiți - sunt energici, optimiști, sociabili, caracterizați de un nivel înalt de asertivitate și inteligență emoțională;
- sunt capabili de emoții negative și pot deveni triști și tensionați în condiții de stres;
- sunt orientați către dezvoltarea comunității , modești și de încredere.

Spiritul antreprenorial este ajutat de componente precum: controlul interior în situații dificile, perseverență, capacitatea de planificare, folosirea feedbackului în mod constructiv în luarea deciziilor.

Ideile de afaceri incluse în trei categorii generale:

- servicii: turism, pictură, decorare, babysitting, menaj și altele;
- comerț: vânzarea cu amănuntul, vânzare cu ridicata, comanda prin e-mail, vânzare prin telefon, vânzări „din ușa în ușa”;
- producție: când este vorba de mici afaceri, producția se referă la domenii precum arte meștesugaresti, articole vestimentare, bijuterii, mici ferme, mic mobilier.

Dacă ai o idee interesantă care se încadrează în categoriile de mai sus și îți dorești să investești în ea, aceasta nu poate fi dezvoltată fără o formă juridică adecvată.

Principalele forme juridice sub care îți poți înființa o afacere sunt:

Întreprinzatori individuali:
asociații familiale; Societăți
colectiv (S.N.C.); societate în
societate în comandită pe acțiuni
(S.A.); societate cu răspundere limitată

Cum alegem forma juridică
următoarele informații:

persoane fizice autorizate (PFA) și
comerciale: societate în nume
comandită simplă (S.C.S.) ,
(S.C.A.), societate pe acțiuni
(S.R.L.).
potrivită; avem nevoie de

natura activității ce

urmează a fi organizată;

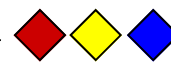
mărimea acesteia și posibilitățile de dezvoltare;

numărul viitorilor parteneri de afaceri;

gradul de implicare și de răspundere asumat de fiecare dintre partenerii de afaceri;

capitalul social disponibil în comparație cu cel necesar;

ponderea participării fiecărui partener la constituirea capitalului social;

caracteristicile specifice fiecăreia dintre diferitele forme juridice prevăzute de legislația în vigoare etc.

Antreprenoriatul este un proces care trebuie studiat cu atenție și cuprinde următoarele etape:

1. **Identificarea oportunității**- oportunitatea poate fi declanșată de posibilitatea de obține un bun sau un serviciu mai rapid, mai eficient sau la o calitate superioară. Oportunitatea în același timp, poate fi influențată de factori diverși, precum: schimbări în structura unui sector industrial sau a unei piețe de desfacere; schimbări demografice sau ale comportamentelor de cumpărare și consum; schimbări în stilul de viață la nivelul grupului-țintă; apariția de noi tehnologii.

2. **Dezvoltarea conceptului de afacere** răspundă unei nevoi din piață, să se acopere mixul de marketing, care se referă la promovare, distribuție, să fie o idee care să sustenabilă.

3. **Identificarea resurselor necesare** - și de amploarea afaceri, însă, de cele mai antreprenorul sau dezvoltatorul afacerii, timpul metodelor de distribuție, materii prime, resurse echipamente și capital social.

4. **Obținerea și fructificarea** trebuie să se concentreze asupra asigurării finanțării activității curente pe termen lung. Ca regula generală, antreprenorii apelează mai ales la patru categorii de finanțatori ai noilor lor idei de afaceri: familie, prieteni sau bussiness angels, bănci și fonduri nerambursabile, cea mai actuală și profitabilă sursă. Implementarea și managementul afacerii

5. **Leadershipul este o componenta importanta a antreprenoriatului** și cu cât o afacere utilizează mai eficient resursele de care dispune, cu atât obține și rezultate mai bune care să o diferențieze în piață. Managementul eficient al afacerii implică viziune din partea conducerii prin utilizarea rezultatelor obținute pentru a dezvolta afacerea și a ataca noi piețe profitabile.

Mediul antreprenorial este influențat de următorii factori:

Factori legislativ-normativi: acești factori sunt controlați de statul român, de instituțiile sale și de reglementările Uniunii Europene. Ele vizează în mod direct legile, actele, ordonanțele de guvern, dispozițiile cu caracter special sau alte proiecte de legi care influențează mediul antreprenorial;

• **Factori sociali:** acești factori sunt reprezentați de relația cu furnizorii, clienții (posibili și actuali), organizațiile statului, posibili colaboratori și partenerii de afaceri. În ceea ce privește factorii sociali interni cu rol determinant în activitatea unei companii, cel mai mare impact îl au angajații;

• **Factori de ordin financiar:** creditele, fondurile europene și împrumuturile de la stat pot face parte din factorii de ordin financiar. Principalii actori care influențează acești factori sunt: instituțiile financiar-bancare, Banca Națională a României (BNR), Bursa de Valori București (BVB);

• **Factori tehnologici:** acești factori se referă la evoluția tehnologică și la puterea de adaptare a afacerii la noile tehnologii; acești factori pot influența productivitatea unei companii;

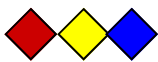
• **Factori politici:** acești factori primari stau la baza dezvoltării mediului antreprenorial, pentru ca regimul politic influențează în mod decisiv apariția sau dezvoltarea mediului antreprenorial într-o anumită țară sau zona geografică;

• **Factori de ordin macroeconomic:** acești factori globali includ evenimentele din economiile puternice ale lumii, politica statelor care dețin monopol pe o anumită piață, conflictele, războaiele, acordurile privind circulația mărfurilor sau ultimele descoperiri în domeniu.

În orice țară, antreprenorii trebuie motivați să-și fructifice ideile de afaceri, pentru că aceștia sunt motorul unui climat economic sănătos. Nu trebuie să neglijăm faptul că toate corporațiile multinaționale au pornit, la un moment dat, de la ideile unor antreprenori care prin muncă și perseverență au supraviețuit și s-au dezvoltat spectaculos.

Elevă: Alev Agiveli, cls a X –a A
Coordonator: Prof. dr. Pompiliu Golea

Moda: un ansamblu de gusturi

Îmbrăcămintea este influențată de modă. Moda este un ansamblu de gusturi, preferințe și deprinderi care predomină la un moment dat în cadrul societății. Moda influențează îmbrăcămintea, încălțămintea, transporturile, clădirile, etc.

Moda este determinată de: linia de concepție, materiile prime și auxiliare apărute, în zona geografică în care trăiește populația, motivele populare din zona și destinația îmbrăcămintei, gradul de tehnologizare a producției.

Frumusețea îmbrăcămintei trebuie să le îndeplinească artistic și industrial.

Frumosul natural – exprimă fenomenelor naturale.

Frumosul artistic – aparține operelor procesul muncii și al vieții.

este un ansamblu de forme, armonii și culori pe care vestimentația oamenilor. Frumosul poate fi natural,

perfectiunea desăvârșită a lucrurilor și

de artă și altor bunuri materiale născute în

Frumosul industrial – este rezultatul concepției creatorului de modele în realizarea unor bunuri necesare vieții omului în general. Îmbrăcămintea se poate obține manual sau industrial. Producerea îmbrăcămintei trebuie să-i dea acesteia condiția de confort.

Plecând de la modelele clasice și aplicând diferite tipuri de buzunare, sau gulere, garnituri, etc., dăm o notă elegantă produsului, creem un nou model, diversificăm și în același timp aducem noutate în modă. De aceea diversitatea semifabricatelor joacă un rol important în confecționarea noilor modele.

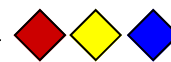
Elevă, Andreea Bujor, Clasa a XI-a C
Coordonator, Prof. Jenica Sava

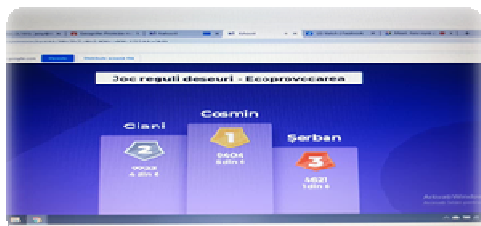
Curiozități psihologice

1. Prietenii formate în perioada adolescenței și în primii ani ai tinereții au cele mai multe șanse să fie strânse și să reziste pe termen lung.
2. Studiile arată că oamenii care gândesc foarte repede au scrisul de mână dezordonat.
3. În medie, o persoană poate ține un secret 47 de ore și 15 minute.
4. Când sunt nefericiți, oamenii se uită mai mult timp la televizor.
5. Oamenii par să fie mai atrăgători atunci când vorbesc despre lucrurile care îi pasionează.
6. Comunicarea ne face mai inteligenți și ne îmbunătățește memoria.
7. Oamenii care fac voluntariat sunt mai mulțumiți de viața lor.
8. Oamenii cu un scăzut respect de sine sunt în general violenți.
9. Amintirile se distorsionează în timp, fiecare om ajungând să aibă cel puțin o amintire falsă. Cele mai clare amintiri pe care le avem sunt probabil greșite.
10. Oamenii sunt mai sinceri atunci când sunt obosiți. 80% din conversațiile lor sunt despre nemulțumiri.
11. Studiile arată că oamenii sunt mai productivi când lucrează în spații de culoare albastră. Chiar și iluzia progresului îi motivează pe oameni.
12. Nivelul de creativitate crește atunci când oamenii sunt obosiți.
13. Inconștientul nostru este cel care știe să decidă primul, înainte de apariția oricărui gând conștient.
14. Cam 30% din timp, gândurile ne zboară aiurea.
15. Creierul înregistrează respingerea drept durere.
16. Un om trist ne influențează negativ starea de spirit, un om vesel ne face și pe noi să ne simțim optimiști.
17. Foarte multe persoane consideră că relațiile interumane sunt mai benefice pentru sănătate decât sportul.
18. Oamenii își amintesc mai ușor lucrurile dacă închid ochii.
19. În procesul comunicării, 55% îi revine limbajului corpului (mimica și gesturile), 37% vocii (ritm și ton) și numai 8% cuvintelor purtătoare de informație.
20. Atunci când gândesc în altă limbă, oamenii au tendința să gândească mai logic.

Elevă, Mihaela Hodină, Clasa a X-a C
Coordonator, Prof. Psiholog Valentina Sandu

Rolul activităților extracurriculare în pregătirea elevilor

Activitățile extracurriculare au ca scop conștientizarea rolului pe care tânărul îl are în societatea noastră în ceea ce privește reducerea și eliminarea ignoranței în problematica mediului, precum și formarea deprinderilor și atitudinilor elevilor pentru un comportament prietenos cu mediul înconjurător și conștientizarea efectelor poluării și a necesității reducerii gradului de poluare, precum și importanța apei și salvarea Terrei.

Educarea elevilor în spiritul respectului pentru mediu, realizarea unor acțiuni specifice în comunitatea locală și stimularea acestora să acționeze pentru găsirea și aplicarea de soluții durabile în relaționarea cu natura reprezintă un lucru benefic atât pentru ei cât și pentru generațiile viitoare.

Activitățile extracurriculare sunt realizate, astfel încât, să formeze atât la nivelul elevilor, cât și la nivelul adulților o concepție sănătoasă asupra vieții, corespunzând realității imediate și de perspectivă, care să vizeze natura, cultura, știința și tehnologia.

Așadar, să nu rămânem promovăm o mentalitate bazată pe probleme de mediu, dezvoltare climatică.

Summit-ul ONU de la New York 2015 a avut ca temă principală acțiunea globală pentru prosperitate, protejarea mediului Agenda 2030 pentru Dezvoltare discuție schimbările climatice, cu mediului înconjurător, și mai cu dezastrilor naturale și antropice.

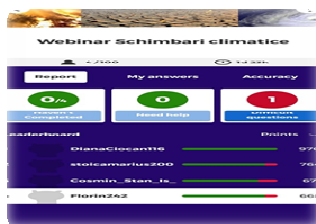
În acest context este necesar ca cetățenii globali să-și unească forțele pentru formarea de atitudini, valori, comportamente, care să fie transmise mai departe la nivelul comunitar, prin exemplul personal și prin intermediul educației.

Cadrele didactice trebuie să încurajeze creativitatea elevilor, prin implicarea lor în nenumarate activități extracurriculare și elaborarea unor proiecte care vin în satisfacerea nevoilor acestora. Aflați la vârsta adolescenței, tinerii simt nevoia de a se evidenția în rândul grupului lor de colegi prin diverse activități, menirea noastră fiind aceea de a le descoperi calitățile, abilitățile și de a le pune în valoare.

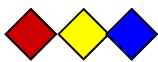
Elevii Liceului Tehnologic „Nicolae Titulescu”, Medgidia participă pentru al treilea an la Concursul Național Ecoprovocarea, în cadrul căruia ecoambasadorii încurajează toți elevii din școală dar și din alte unități de învățământ să-și aducă aportul la protecția mediului înconjurător prin diferite activități de colectare a deșeurilor, dar și de promovare a acestor campanii, de participare prin joc la webinarii pe această temă.

Bibliografie:

- Impactul proiectelor de informație de mediu-monitorizare și evaluare; Powerful Informațion, Ecosens, Focus EcoCentre, 1999.
- Carmen Bucovalea, Mihaela Căndea-Metode moderne de educație pentru mediu, Constanța 2003

Elevă, Denisa — Nicoleta Dinu, cls.a XI-a C
Prof. Jenica Sava

*Gânduri despre România,
din partea unui profesor de limba și literatura română...*

DEDIC ACESTE RÂNDURI DOAMNEI PROFESOR
VASILESCU RODICA-LENUȚA, CU GRATITUDINE!

România e Constanța mea dragă, unde, în Spitalul Județean, doi medici au ajutat-o pe mama să-mi dea naștere...nu știu care le era numele...mi-au dat nota 10 și au avut grijă de amândouă...

România e Catedrala „Sfinții Petru și Pavel” unde un preot bătrân m-a botezat...nu știu numele său, dar m-a încreștinat și astăzi mă pot închina înaintea icoanei Preasfintei Născătoare și a Mântuitorului...

România este micul dispensar unde tatăl meu și-a început activitatea de medic, care astăzi adună aproape cincizeci de ani de carieră, cu mii de pacienți...unii dintre ei îl sună și îl felicită de ziua lui de naștere. Pe unii nu-i mai știe după nume...

România e școala unde mi-am petrecut mulți ani din viață, învățând să-mi învăț elevii...Pe unii îi știu bine, pe alții nu îi mai știu după nume, dar cred că îi pot recunoaște, dacă îi întâlnesc...

România e un loc destul de mare, din ce în ce mai mare, unde bunica și bunicul zâmbesc dintr-o mica fotografie pe o cruce de piatră...Alături, tot zâmbind, se află, pe altă cruce, Tanti Florica și Nenea Costel...au fost buni prieteni de familie...

România e Tanti Ana care stă cu un etaj mai sus și care m-a învățat într-o seară de vară –îi plăcea să petreacă serile pe bancuța din fața blocului- să țin mâncarea la cuptor după ce o gătesc, câteva minute...devine mai gustoasă.

Atât?

Nu!

România este nepotul meu iubit care scrie poezie, joacă în piese de teatru și iubește mult geografia și chimia...Și își dorește să ajungă cercetător, să meargă la o facultate...poate ca va mai scrie poezie, poate că nu...dar va ieși un om de ispravă!

Atât?

Nu!

România suntem noi cu toții, cu viața noastră, cu visurile noastre, cu copiii noștri, cu morții noștri, cu puterea noastră de a VORBI ÎN LIMBA ROMÂNĂ, de două mii de ani, de a ne susține unii pe alții...când unul cade, îl sprijină și îl ridică celălalt...Așa suntem noi, aici, pe aceste locuri...

Dincolo de aceste adevăruri începe vorbăria goală, cu îndemnuri și felicitări meșteșugit alcătuite, fel de fel...

Dar, AICI, CHIAR AICI, în mijlocul tuturor „opiniilor”, trăiește România. Ea trăiește de două mii de ani APROAPE, atât de aproape, în mine, în tine, în Constanța mea dragă, în Iașul tău iubit, în Clujul tău natal, pe strada unde ai copilărit, în spitalul în care tu lupți azi pentru viață și în care medicii te îngrijesc. Nu știu cum îi cheamă...nu știu cum te cheamă...Știu că m-ai înțeles pentru că ești, ca și mine, român.

România nu are nevoie de felicitări pentru a exista!

Ea există!

Dumnezeu să binecuvânteze România!

Liceul meu

Sunt tânăr și puterea mea
Stă în voința mea și-n mintea mea!
Îmi caut calea și-mi cinstesc maestrul
Căci astăzi sunt elev la Titulescu!

Și știu, de mult, profesor mult iubit,
Că bucuria ta cea mai adâncă
E să te-ntrec în tot ce-ai împlinit,
E să te-ntrec prin dragoste și muncă.

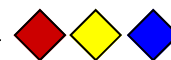
De-aceea vin spre tine, acum, să-ți cânt
În versuri încă fără-nțelepciune,
Cuvântul tău ce naște-al meu cuvânt,
Învățătura ta sădită-n mine.

Căci astăzi tânăr sunt și pregătit,
Îmi știu și calea și-mi cunosc și rostul,
În suflet te-oi păstra neprețuit,
Liceul meu, Liceul Titulescu!

Prof. Daniela Barna

Cu drag, Prof. Daniela Barna

ALEGE UN OMULET !

Testează-te!

Acestea sunt rezultatele testului:

În cazul în care ai ales omulețul cu numărul **1, 3, 6 sau 7**, această alegere te caracterizează ca fiind o persoană motivată, care nu se teme de nici un obstacol în viață.

Dacă ai ales omulețul cu numărul **2, 11, 12, 18 sau 19**, acesta te caracterizează ca fiind o persoană comunicativă, care este gata oricând să ofere un sprijin prietenilor săi.

Alegerea cu numărul **4** te definește ca fiind o persoană cu o poziție stabilă în viață, o persoană care dorește să realizeze cât mai multe, dar fără să depășească

dificultățile care pot să apară în cale.

Omulețul cu numărul **5** este mereu obosit, slab, nu are suficientă forță de viață.

În cazul în care ai ales numărul **13 sau 21**, această alegere te definește ca fiind un pic reținut; de multe ori ești expus unor probleme interne și eviți comunicarea frecventă cu oamenii.

Omulețul cu numărul **8** gândește pentru el însuși și se scufundă mult prea des în propria lui lume.

Omulețului cu numărul **9** îi place să se distreze și este un omuleț fericit.

În cazul în care ai ales numerele **10 sau 15** te adaptezi cu succes la viață și te afli într-o stare emoțională optimă.

Omulețul cu numărul **14** se află cuprins de un colaps emoțional. Cel mai probabil ești expus la o criză interioară.

Omulețul cu numărul **20** este, de obicei, alegerea unei persoane cu o foarte mare încredere în sine. Ești un lider natural și dorești ca oamenii să-ți asculte întotdeauna părerea.

Ai ales omulețul cu numărul **16**? Ai obosit încercând să tot sprijini pe cineva, dar nu ai observat asta?

Tu, îmbrățișezi omulețul cu numărul **17** – în acest caz, ai tendința de a te evalua ca fiind un om înconjurat de atenție.

Amuzante și interesante

Cele mai amuzante și interesante „**știți că ...**“, care, chiar dacă nu trebuie să își facă loc în cultura noastră generală, cel puțin merită citite.

În majoritatea limbilor de pe pământ, cuvântul pentru **mama** începe cu litera **m**.

Neil Armstrong a pășit pe lună cu piciorul stâng.

În lacul Nicaragua din Nicaragua se găsesc singurii rechini de apă dulce.

La un rodeo, un cowboy trebuie să stea pe taur doar opt secunde. Dar, foarte puțini reușesc.

Cea mai mare plantație de fructe din lume este de grapefruit urmate de banane.

Cel mai vândut condiment din lume este piperul. Pe locul doi se situează muștarul.

Cursele de cai se desfășoară în Anglia în sensul acelor de ceasornic pe când în America acestea se desfășoară în sensul invers acelor de ceasornic.

În 75% din familiile americane, femeile administrează banii și plătesc facturile.

Gazul metan este inodor. Mirosul specific este adăugat artificial pentru a se putea depista eventualele scăpări de gaz.

În Siberia se găsește mai mult de o pătrime din pădurile de pe Pământ.

Cea mai comună fobie din lume este algophobia, care este frica de durere.

Lepra este cea mai veche boală cunoscută din lume.

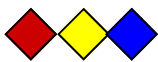
Struțul este singurul animal al cărui ochi este mai mare decât creierul său.

Caracatițele au câte trei inimi.

Mierea nu expiră niciodată.

Elev Gabriel Asaftei, clasa a X-a B
Coordonator, Prof. Elvira Zaharia

Curiozități istorice

1. Conform tradiției, primul inginer din Antichitate care a construit un pod peste Tibru a primit numele de "Pontifex", cuvântul însemnând "constructor de poduri". Pontifexul era văzut a o persoană care creează legături între oameni, de aceea Marii Preoți romani au adoptat mai târziu și titlul de Pontifex Maximus. În timpul Imperiului, toți împărații aveau acest titlu. Ulterior, el a fost transferat către conducătorul Bisericii Catolice. Papa are și astăzi titlul de Pontifex Maximus.

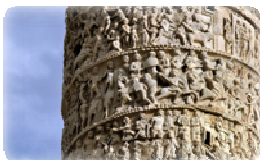

2. În Evul Mediu, cavalerii care purtau armură trebuiau să-și ridice vizorul atunci când treceau pe lângă rege pentru a fi recunoscuți. Acest obicei stă la baza salutului militar modern.

3. La momentul apogeeului său, în jurul anului 400 î.Hr., Sparta avea 25.000 de cetățeni (femeile nefiind incluse) și 500.000 de sclavi, deci 20 de sclavi pentru fiecare cetățean.

4. Numele original al familiei regale britanice era Saxa-Coburg Gotha, preluat după ce Regina Victoria s-a căsătorit cu Albert, prințul de Saxa-Coburg Gotha. Numele a fost schimbat în 1917, în timpul războiului, când sentimentele anti-germane erau foarte puternice în sânul societății britanice.

5. În timpul primei sale călătorii în Pacificul de Sud, din 1768, faimosul căpitan James Cook a pierdut 41 de membri din echipajul de 98 de oameni deoarece aceștia au murit de scorbut (boală cauzată de deficiența de vitamina C). Până în 1795 medici, iar sucul de lămâie a devenit britanice.

6. Împăratul roman Traian, considerat cel mai mare dintre toți romanii a cunoscut cea mai mare împărăție erau onorați de Senatul *Traiano*", care înseamnă "să fie mai Traian". În *Divina Comedie* lui Dante, Traian este singurul împărat căruia i se permite accesul în rai.

care a domnit între anii 98 și 117, a fost împărăția Romei. În timpul său, imperiul întindea teritorială. După moartea sa, noii Romei cu urarea "*felicios Augusto, melior* norocos decât Augustus și mai bun decât

7. În 1965, Congresul american a mandat Serviciile Secrete să ofere protecție foștilor președinți și soțiilor lor pe viață. În 1997, Congresul a limitat durata acestor servicii de protecție la 10 ani după părăsirea funcției, pentru președinții aleși după data de 1 ianuarie 1997. Bill Clinton, ales în 1996, este ultimul președinte care beneficiază de protecție pe viață.

8. Cei mai ambițioși conducători și împărați ai Romei îl admirau foarte mult pe Alexandru cel Mare. Când Iulius Caesar avea 33 de ani și era general în Hispania, se spune că ar fi început să plângă la vederea unei statui a lui Alexandru Macedon, spunând că el nu realizase nimic, în timp ce Macedoneanul, la aceeași vârstă, cucerise întreaga lume.

9. Singurii doi oameni care au semnat Declarația de Independență pe 4 iulie au fost John Hancock și Charles Thomson. Restul au semnat pe 2 august, iar ultima semnătură a fost adăugată abia cinci ani mai târziu.

10. Mai multe monede romane au fost găsite în America, sugerând că nici vikingii, nici Columb n-au fost primii europeni care au ajuns în Lumea Nouă. Monezile au fost găsite în statele Texas și Maine, dar și în Venezuela. Un grup de monezi a fost găsit într-o movilă din Texas ce datează din anul 800 d.Hr. În Oklahoma a fost descoperit o monedă din bronz, un tetradrahm, cu profilul împăratului Nero, iar cercetările au arătat că moneda a fost făcută la Antiohia în anul 63.

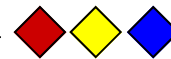
11. Cea mai lungă domnie a unui monarh a aparținut lui Pepi al II-lea, care a condus Egiptul timp de 94 de ani, între 2278 și 2184 î.Hr. Următorul pe lista cu cele mai lungi domnii este Ludovic al XIV-lea al Franței, cu 72 de ani petrecuți pe tron.

12. Cel mai scurt război înregistrat vreodată s-a purtat între Marea Britanie și Zanzibar, în 1896: el a durat... 38 de minute! La extrema cealaltă, cel mai lung conflict a fost Războiul de 100 de ani (sau, mai bine zis, 116 ani), purtat între

Anglia și Franța între 1337 și 1453 (tratatul a fost însă semnat în 1475).

13. Se pare că prima bombă aruncată de Aliați asupra Berlinului în Al Doilea Război Mondial a omorât singurul elefant aflat în Grădina Zoologică a orașului.

Curiozități geografice

10. Cea mai adâncă groapă din lume

Cea mai adâncă groapă săpată vreodată pe pământ este gaura de foraj de la Kola, din Rusia. Aceasta are o adâncime de 12.261 m și a fost săpată cu scop științific. Astfel, în urma acestor săpături, oamenii de știință au făcut o serie de descoperiri surprinzătoare, printre care cea a unei mase de hidrogen care făcea ca noroiul să „clocotească”.

9. Mississippi și-a schimbat sensul de curgere

În anii 1811 și 1812, trei cutremure de aproximativ 8 grade pe scara Richter au făcut ca râul Mississippi din America de Nord să curgă invers. Acestea au fost numite "cutremurele de la Noul Madrid" după locul în care s-a produs atunci primul cutremur. New Madrid era o mică localitate din teritoriul Luisianei. Râul și-a reluat vechiul curs la scurt timp. Modificările produse de deplasările de terenuri și cele ale cursului fluviului au creat multe încurcături administrative până la soluționare.

8. Ghețarii din Artica și Antarctica, surse de apă potabilă

Odată cu triplarea populației la nivel mondial, consumul de apă a crescut fenomenal de mult, iar previziunile oamenilor de știință nu sunt dintre cele mai bune. Se preconizează că în următorii 15 ani, Pământul va avea cu 50% mai mulți locuitori. O criză semnificativă se va declanșa, cel mai probabil, în jurul anilor 2020 - 2025, când aproximativ jumătate din populația globului va fie grav afectată de lipsa apei. În tot acest timp, ghețarii stochează între 70% și 80% din apa potabilă de pe planetă. 99% dintre aceștia se află în regiunea Artica și Antarctica.

7. Cel mai lung lanț muntos din lume se află sub apă

Lanțul muntos din Oceanul Atlantic este cel mai lung din lume și se întinde pe o distanță de aproximativ 40.000 km, cu o înălțime de peste 3000 m. Acest lanț împarte oceanul în două bazine distincte. Islanda este singura regiune din acest lanț muntos care se afla la suprafața apei.

6. Cea mai veche republică constituțională

San Marino este cea mai veche republică constituțională din lume. Statul a fost fondat în anul 301 de către un pietrar creștin persecutat de împăratul Dioclețian. Constituția sa, redactată în anul 1600, este cel mai vechi document de acest gen din lume. San Marino este, totodată, unul dintre cele mai mici state independente din Europa și din lume, cu o suprafață de 60 km pătrați și 30.000 de locuitori.

5. Temperaturi extreme

Cea mai ridicată temperatură la nivel mondial a fost atinsă în El Aziza, Libia: 54,4 grade Celsius, în timp ce minima opusă a fost înregistrată în Antarctica, în anul 1983, cât termometrele au arătat – 89,2 grade Celsius. Potrivit statisticilor, cea mai ridicată temperatură medie anuală se înregistrează în vestul Australiei: 35 grade Celsius.

4. Cel mai mare oraș din lume

Cel mai mare oraș din lume, ca suprafață, este Hulunbuir, măsurând 265.953 km pătrați. Acesta este situat în regiunea autonomă Inner Mongolia din China. Potrivit statisticilor, în anul 2012 orașul avea 2.549.278 locuitori. În această zonă conviețuiesc în armonie mai mult de zece grupuri etnice.

3. Cea mai mică țară din lume

Vaticanul este un oraș-stat suveran cu o suprafață de 0,44 km pătrați și a fost înființat în anul 1929. Teritoriul său include Basilica Sfântul Petru, Capela Sixtină, Palatul Apostolic, mai multe clădiri și muzee, precum și Grădinile Vaticanului, grădini medievale. Vaticanul are o populație de aproximativ 800 de locuitori și este condus de către Papa de la Roma. Actual șef al statului, Papa Benedict al XVI-lea, dispune de un sistem judiciar, executiv și legislativ absolut. Sfântul Scaun are un loc de observator în ONU, în calitate de stat non-membru.

2. Localitatea cu cel mai scurt nume din lume

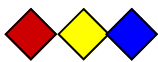
Cea mai scurtă denumire a unei localități are doar prima literă a alfabetului „A”. Este vorba de localitatea situată între țările nordice Suedia și Norvegia. În limbile celor două țări „A” înseamnă „râu”. Indicatorul acestui loc este des furat tocmai datorită recordului pe care îl deține - localitatea cu cel mai scurt nume din lume.

1. Satul cu cel mai lung nume din lume

Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogoch este satul cu cel mai lung nume din lume. Acest sat se găsește în Țara Galilor și conține patru litere „L” consecutive, în total numără 58 de litere. Numele înseamnă "Biserica Sfânta Maria (Llanfair) din luminișul (pwll) alunului alb (gwyngyll) de lângă (goger) pâraul rapid (y chwyndrobwll) și Biserica Sf. Tysilio (llantysilio) din peștera roșie (gogogoch).

Elevă, Ioana Paraschiv, Clasa a X-a C
Coordonator, Bibl. Raluca Turliu

*Ut musica poesis****Incantație***

Primăvară, soră dragă,
hai cu mine, de mă leagă
de un colț de rai verzui
și cercei – cireși să-mi pui
și la gât, podoabe multe,
zorii să mă asculte,
cum îngân un cânt voios
pentru fiecare os,
din acest prea-sfânt trupșor,
frate fiecărui nor
și amic al frunzelor,
prieten copacilor.

Respirație adâncă

Universul e țipătul lui Dumnezeu.
Din suferință se naște speranța.
Sunt harnic, puternic, alerg ca un leu
O dulce dimineață îmi este viața.

Și norii pe umeri m-apasă mai greu
Când sufletul meu de tristețe vibrează.
Abătut, echilibrul mi-l caut, mereu
Deși animale flămânde în juru-mi dansează.

Nevastă mi-e luna, pământu-l respir,
Plămânii i-am plini de tristeți și iluzii
Prin toată ființa mea, eu aspir
La pași supli și drepecți, lipsiți de confuzii.

Sunt tânăr, sunt tandru, sunt cald, sunt senin.
Când ochii i-arunc peste zări, universu-l cuprind
Speranțe șiraguri ție-ți închin
Săgeți aurite spre lume întind.

Feerie

Silabisesc cuvinte greoaie:
în-tu-ne-ca-re, pre-fa-ce-re, tă-ce-re
și ascult murmurul apei care îmi îngână
rostirea.

Adun de pe fiecare frunză picăturile de rouă
și-mi fac din ele cunună:
perle învelite în vise.

Îți învălui cu privirea fiecare creangă, copacule:
vene mele în ramurile tale.

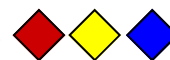
Noaptea se furișează timid
după primele raze ceruite
ale soarelui încă adormit.

Deschidere

Am primit un mărtișor,
Mi l-am pus în piept, feroce,
Tot sperând să nu mai plece
Gândurile bune, zece.

Și m-am aplecat ușor,
Să adun un ghiocel,
Nu oricare, ci acel
Care mi-a șoptit prelung

Murmure, ce nu ajung
Nici la fire ascuțite,
Nici la buzele clonțite,
Doar la fetele iubite.

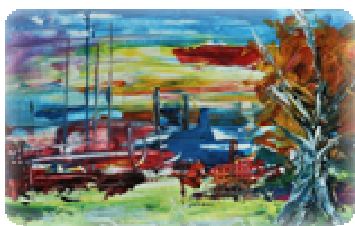
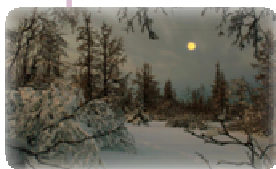
Timp sacru

Din cer cad fulgi de nea
Și se aștern ca un covor moale.
Mi se așează pe mână un fulg ca o stea,
Iar eu îl suflu ușor, ca să zboare...

Un înger pe-o rază coboară:
Colindă cerească
Și ninge cu flori de poveste
În inima noastră.

Încerc să-ți număr pașii
Înecați în zăpada cuminte:
Unu, doi, trei... gândurile mă copleșesc...
Tâmpla îmi bate, fierbinte.

E tăcere și-i bine.
Te caut în gând. Te caut în ger.
Te găsesc printre nori înecați în mister.

Pastel

Căldura dimineții îmi piaptână ființa.
Adulmec un miros pe-albastrului azur,
În fiecare floare ascunsă mi-e dorința
Și fiecare rază pe pielea mea o-ndur.

Căldura mă apasă, lumina mă îndoaie
Și fiecare pom îmi spune o poveste
Despre prezentul candid, despre trecuta ploaie
Și totul prinde formă în peisaje-agreste.

E caldă dimineața și ochii mei mă dor
Umpluți de bucurie și de lumină nouă.
Vorbesc cu pomii tineri și pare toți că vor
Povești fără de număr să-mpărtășească nouă.

Iubind iarna

Șapte ani am numărat
Tot gândindu-mă la tine.
Iarna nu m-a încercat
Cu privirile-i senine.

Fulgii mi-au căzut ușor,
Printre galbenele plete
Mi-au cântat, cu toți, în cor
Cântece, ce păreau bete

De iubire pentru tine,
Pentru vorba-ți neștiută
Și de ură pentru mine,
Pentru mintea-mi abătută.

Încercări

Ți-am numărat gândurile referitoare la mine.
Numărătoarea s-a poticnit de un fir de iarbă.

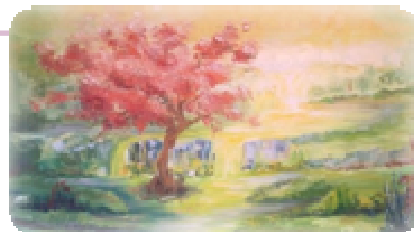
Ți-am numărat cuvintele referitoare la plante.
Numărătoarea s-a oprit într-o gleznă gracilă.

Ți-am numărat surâsurile, din zori până-n seară.
M-am oprit, biciuită de câțiva stropi de ploaie.

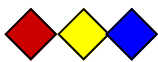
Am început să-ți număr dorințele ascunse.
Un țipăt penetrant, de mierlă, mi-a încețoșat auzul.

Ai rămas pur, în sufletul meu,
Lipsit de gânduri, de cuvinte, de surâsuri, de dorințe.

Doar tu cu tine:
Monumental
Și
Rece.

Elevă: Alev Agiveli
Coordonator, Profesor Mihaela Călin

Jocul, în lumea magică a grădiniței

„Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale. Suflatul și inteligența devin mari prin joc. Despre un copil nu se poate spune că el crește și atât; trebuie să spunem că el se dezvoltă prin joc.”

Jean Chateau

Bun venit în lumea copilăriei și a jocului !

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, reprezintă vârsta inocenței și a purității. Ea stă sub semnul jocului, care îl fascinează și pe adult, prin frumusețe și libertate. Pentru copil joaca nu este doar un prilej de distracție, de amuzament, ci și o formă de exprimare a personalității și de explorare a lumii.

Jocul și joaca sunt elemente caracteristice copilăriei, ele îi dau farmec, reprezentând o modalitate prin care copiii pot descoperi lumea înconjurătoare și totodată minunatele clipe de fericire pe care această vârstă le poate oferi.

Inocența care însoțește vârsta copilăriei surprinde mereu prin surâs și candoare.

Copii au felul lor de a vedea lumea și sunt singurii cărora nu le este frică de viitor.

Primii ani din viața copilului sunt despre atașament, afecțiune, dragoste necondiționată, siguranță și explorare. Știm deja că fiecare copil este unic în felul său și că el este cel care ne ghidează întotdeauna în procesul lui de învățare. Mai știm că ne străduim să le oferim premisele unei dezvoltări armonioase, solide, în concordanță cu cerințele actuale ale sistemului nostru de învățământ.

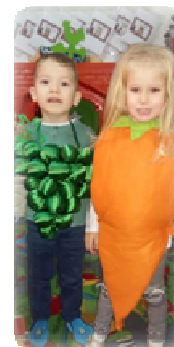
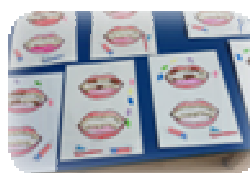
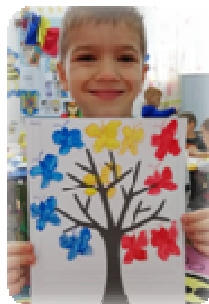
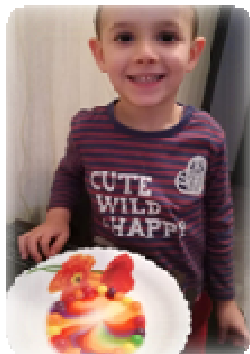
Grădinița noastră vine în întâmpinarea nevoilor individuale ale copilului., atribuind o egală importanță dezvoltării lui sociale, emoționale, spirituale și fizice.

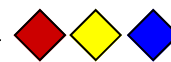
Dorim să citim în ochii copilașilor acea siguranță emoțională dată de sentimental că sunt iubiți, ocrotiți și îngrijiți.

Mediul și structura contextului educațional în care copilul își desfășoară activitatea au o influență importantă asupra creativității și curiozității pe care copilul o manifestată. Fiecare obiect și arie de experiență din sala de clasă, modul în care sunt organizate activitățile pe ariile de interes, calitatea resurselor educaționale folosite au un aport major în sporirea unei creativități sănătoase la nivel cognitiv.

Jocul este extrem de important pentru copil. El este ca un exercițiu cu ajutorul căruia copilul se pregătește pentru viață. Este vorba despre un exercițiu care prin îndrumare, duce la perfecționare și dezvoltare. Dacă te oprești vreodată să privești cum se joacă copiii, observi că sunt atât de ocupați, atât de prinși în „vraja jocului”, încât ai putea afirma că pentru moment aceștia trăiesc într-o lume doar a lor, o lume magică unde totul este posibil.

Profesor învățământul preșcolar: Eremia Liliana

Dragobetele

Românii sărbătoresc în data de 24 februarie, Dragobetele, echivalentul românesc al zilei Sfântului Valentin sau Valentine's Day.

În tradiția românească, Dragobetele marca începutul primăverii, fiind ținut în preajma zilei de 1 martie, cel mai adesea la 24 februarie. Data de 24 februarie nu era întâmplător aleasă, marcând începutul anului agricol. Este momentul în care întreaga natură renaște, păsările își caută cuiburi și, după unele credințe populare, ursul iese din bârlog. Odată cu natura, reînvia și iubirea, iar Dragobetele marca ziua în care întreaga suflare sărbătorea înnoirea firii și se pregătea pentru venirea primăverii.

Divinitate mitologică asemănătoare Cupidon (sau Amor, zeul roman al dragostei), Dragomir, este considerat, în credința populară nestatornic, Dragobetele se diferențiază de catolică și este închipuit ca fiind un flăcău mult prin păduri.

lui Eros (zeul iubirii, în mitologia greacă) și Dragobete, cunoscut și sub numele de românească, fiul Babei Dochia. Năvalnic și blajinitatea Sfântului Valentin din tradiția voinic, chipeș și iubăreț, care sălășluiește mai

Preluat de la vechii daci, unde era perceput ca un zeu pețitor și ca un naș ce oficia în cer, la începutul primăverii, nunta tuturor animalelor, de-a lungul veacurilor românii au transformat Dragobetele, acesta ajungând să fie considerat 'zânul dragostei', zeitate ce îi ocrotește și le poartă noroc îndrăgostiților. A devenit protectorul iubirii celor care se întâlnesc în ziua de Dragobete, iubire care ține tot anul, precum cea a păsărilor ce 'se logodesc' în această zi.

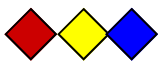
Dragobete este și un zeu al bunei dispoziții, de ziua lui organizându-se petreceri, prilejuind, astfel, înfripirea unor noi iubiri, logodne și chiar căsnicii. Odinioară, de Dragobete, satele românești răsunau de veselie tinerilor și peste tot se putea auzi zicala: 'Dragobetele sărută fetele!'

În dimineața zilei lui Dragobete, înveșmântați în straie de sărbătoare, flăcăii și fetele se întâlneau în centrul satului sau în fața bisericii. Dacă vremea era urâtă, se strâneau în casa unuia dintre ei, unde se țineau de jocuri și de povești. Însă, dacă vremea era prielnică, porneau în cete, cântând, către pădure sau prin luncile din apropiere, unde băieții adunau lemne primăvară și plante păstrau la icoane, descântece de

pentru foc, iar fetele culegeau ghiociei, violete și tămâioasă, flori de miraculoase, pe care le fiind folosite apoi la dragoste. Adunați în jurul focurilor aprinse, flăcăii și fetele stăteau de vorbă.

Eleva—Loredana Șlepac, clasa XIA

Legenda mărțișorului

Mărțișorul este o sărbătoare tradițională a primăverii, a bucuriei, a prosperității, a victoriei binelui împotriva răului. Povestea mărțișorului începe în urmă cu mii de ani. Primele dovezi arheologice datează de pe vremea geților.

Femeile dădeau purtau monezi sau pietricele în asociere cu fire de lână roșie și albă pentru a avea noroc și un an productiv. Dar, oare cine a inventat cuvântul de “mărțișor”? De ce se poartă mărțișorul? Mărțișorul este un obicei specific românesc moștenit de la strămoșii noștri, inexistente la alte popoare. Numele popular al lunii martie “mărțișor” provine din latinul martius. Originile acestui obicei se găsesc și în sărbătorile romane în cinstea zeului Marte, zeu al fertilității și vegetației.

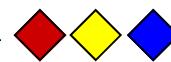
Tradiția spune că strămoșii noștri purtau monede găurite, atârinate de două fire, unul alb și altul negru. Bănuții erau din argint, aur sau din metal obișnuit și indicau cât de bogată sau săracă era persoana care-i purta. Bănuții –mărțișoare erau purtați la încheietura mâinii ori prinse în piept cu un ac. Atunci când copacii înfloreau, femeile agățau firul de o ramură, iar cu moneda respectivă cumpărau caș pentru ca tot restul anului să aibă pielea albă și moale. În decursul timpului, bănuțul s-a transformat în simbol al iubirii, iar firul negru a devenit roșu. Mărțișorul este simbolul care trezește în inimile tuturor primăvara. Șnurul alb-roșu care se oferă în dar în prima zi a lunii Martie, ziua Dochiei - așa cum spun legendele străvechi ale poporului român - adună zilele, săptămânile și lunile anului în două anotimpuri, iarnă și vară.

Elevele Liceului Tehnologic ”Nicolae Titulescu” din Medgidia, de la clasele de Textile-Pielărie, au confecționat și expus în cadrul unui adevărat târg al primăverii, mărțișoare realizate manual prin diferite tehnici, cum ar fi: broderie pe etamină, precum și mărțișoare din fire textile, carton, paiete, materiale din natură. De asemenea, au fost prezentate cu acest prilej tradiții din diferite regiuni ale țării, semnificațiile mărțișorului, legende tradiționale on-line.

Coordonatori ai târgului au fost prof. Vasilescu Rodica, prof. Sava Jenica, prof. Neagu Doina, prof. Tapu Marinela.

Eleva Bujor Andreea Cătălina, clasa a XI-a C
Coordonator, Prof. Rodica Vasilescu

Concursul Național de Cultură și Civilizație Românească "România pitorească"
aflat la a VII-a ediție, Vicovu de Sus, județul Suceava, 15-17 iulie 2021

Proiectul este inițiat de Colegiul Național "Eudoxiu Hurmuzachi" Rădăuți și Liceul Tehnologic "Ion Nistor" Vicovu de Sus, cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Suceava și Ministerului Educației Naționale.

Elevele Ozsavaman Melisa și Bujor Andreea Cătălina, din clasa a XI-a C de la Liceul Tehnologic „Nicolae Titulescu” Medgidia, s-au calificat pentru al treilea an la faza națională a acestui Concursului Național de Cultură și Civilizație Românească „România Pitorească” organizat de Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi”, pentru participare cu lucrări la secțiunea de minighiduri turistice „Promovează regiunea” purtarea costumelor specifice zonei pe care o reprezintă și prezentarea mâncărilor tradiționale, profesori îndrumători: Vasilescu Rodica și Sava Jenica.

Prevenirea traficului de persoane: Ia atitudine! Împreună pentru siguranța ta!

Marti, 16 februarie 2021, la Liceul Tehnologic "Nicolae Titulescu", elevii claselor a IX-a, a X-a și a XI-a au participat la o activitate on-line de conștientizare și prevenire a fenomenului traficului de persoane.

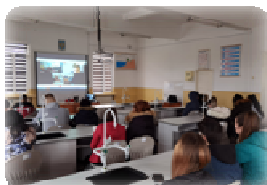
Activitatea s-a derulat la inițiativa și în parteneriat cu Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (Centrul Regional Constanța), sub denumirea "Ia atitudine! Împreună pentru siguranța ta!" și "Dă-i libertate! Nu-i plăti exploatarea!".

Întâlnirea a fost susținută on-line prin prezentarea realizată de dl. Avarvarei Adrian-Eduard din partea Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane (Centrul Regional Constanța) cu colaborarea doamnei director, prof. Vasilescu Rodica.

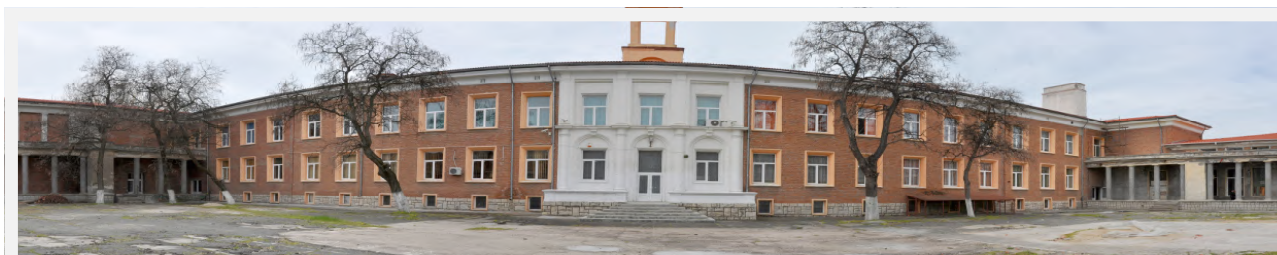
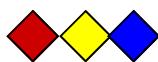
Activitatea, adresată elevilor și cadrelor didactice ce i-au însoțit, a avut drept scop oferirea informații privind problematica traficului de persoane, a și combatere a acestui fenomen. Această dezbateri s-a axat pe fenomenul și consecințele traficului de persoane, fiind sprijinită de situații reale din activitatea agenției și prezentări PPT cu Elevii au formulat opinii personale, au adresat întrebări și au propus soluții pentru prevenirea acestui fenomen în rândul copiilor și adolescenților.

Prin intermediul discuțiilor și activității, elevii au primit informații utile privind racolarea, profilul traficantului, profilul victimei și sfaturi de prevenire a traficului de persoane, astfel au înțeles mai bine pericolele la care sunt expuși și cum pot întreprinde acțiuni concrete pentru a se feri de traficantii de persoane și de situațiile care i-ar putea pune în pericol.

Astfel de activități de conștientizare a comportamentelor de risc, se derulează periodic în cadrul liceului nostru, cu scopul de a preveni implicarea adolescenților în situații periculoase și de a controla mai eficient acest fenomen la nivelul întregii societăți.

Elev, Cosmin Popa, Clasa a IX-a A
Coordonator, Prof. Valentina Moșescu

Cuprins

Interviu: Dorin Popescu.....	1
Patru mari competențe care ne vor condiționa viitorul.....	3
Oferta școlii.....	4
Nicolae Titulescu, patronul spiritual al liceului.....	5
Predarea – învățarea – evaluarea on-line.....	6
Formarea cadrelor didactice pentru calitatea în educație.....	8
Metode de predare: de la tradiție la inovație.....	10
Constantin Diamandy.....	12
Unul dintre cei mai mari diplomați ai secolului XX: Nicolae Titulescu.....	14
Fantasticul, o provocare.....	16
Plurilingvismul și importanța învățării limbilor străine.....	18
England, my love.....	19
Euro moneda.....	20
O sponsorizare extrem de generoasă: SN Nuclearelectrica SA.	21
Antreprenoriatul.....	22
Moda, un ansamblu de gusturi.....	24
Rolul activităților extracurriculare în pregătirea elevilor.....	25
Gânduri despre România.....	26
Testează-te! Amuzante și interesante.....	27
Curiozități istorice.....	28
Curiozități geografice.....	29
Ut musica poesis.....	30
Jocul, în lumea magică a grădiniței.....	32
Dragobetele.....	33
Legenda măștișorului	34
Activitățile noastre.....	35

Colectivul de redacție

Coordonatori:

Director, Prof. Rodica Vasilescu

Prof. Mihaela-Marinela Călin

Bibl. Raluca-Manuela Turliu

Echipa de redacție:

Gabriela BURSUC, XII A: Redactor șef

Alev AGIVELI, XA: Redactor șef adjunct

Cosmin POPA, IXA: Redactor

Alți elevi colaboratori:

Luca Mihai Dubuleac, Mihaela Hodină, Denisa Dinu,

Gabriel Asaftei, Ioana Paraschiv, Andreea Bujor, Cosmin Popa

Au colaborat:

Prof. Daniela Barna

Prof. Jenica Sava

Prof. Nicoleta Enache

Prof. Elena Untaru

Prof. Zaharia Elvira

Prof. Seimeneanu Camelia

Prof. Violeta Nazare

Prof. Psiholog Valentina Sandu

Prof. Valentina Moșescu

Prof. Pompiliu Golea

Dr. Prof. Marian Zidaru

Prof. preșcolari Liliana Eremia

LICEUL TEHNOLOGIC “NICOLAE TITULESCU” MEDGIDIA
Strada Dezrobirii 1, Medgidia, Constanta